Нам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 248. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 31-го ГРУДНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, DECEMBER 31, 1982 No. 248. VOL. LXXXIX.

УКРАЇНЕЦЬ ВИНАЙШОВ СПЕЦІЯЛЬНІ ОКУЛЯРИ

Рачестер, Н.Й.—Місцева американська преса,радіо і телебачення подали довші вістки про українського інженера Михайла Онуфрика, що працював у фірмі Кодак, а тепер вже перейшов на пенсію. Стараючись допомогти приятелеві, який тратив зір, він почав експериментувати зі спеціяльними склами, які через побільшення та відповідне їх наставлення допомогли б старшим віком людям, які тратять зір, через недугу знану як дегенерація очної плямки. Ця недуга типічна для старших віком і її не можна лікувати ані хірургічно, ані краплями чи ліками.

Допоміжний апарат, що його виробив 66-річний М. Онуфрик, дає можливість читати тим людям, що не видять нічого перед собою, а лише на периферіях ока. Цей апарат виглядає як дуже великі окуляри з числами на оправі. Призми в окулярах зміняються так, щоб людина могла найти найдогіднішу точку зору. Це уможливлює їм читати книжки друковані великим друком, дивитися на програми на телебаченні та навіть вести авто.

Винахід М.Онуфрика викликав широке зацікавлення серед пацієнтів і вони шукають його помічі, однак стан здоров'я М.Онуфрика не дозволяє йому приймати більше, як двох пацієнтів кожного дня.

М.Онуфрик не лікар, але його окуляри поручають лікарі; він думає свій винахід опатентувати.

Округа УНС Лігай Веллі відбула організаційні наради

Істон, Па. (с.г.).—Кожного року Округа Лігай Веллі відбуває осінні організаційні наради з метою проаналізувати що вже було виконане з загального пляну річної праці, а що ще залишилося до виконання в останніх тижнях року.

Цього року ці наради представників союзових відділів, відбулися тут у неділю, 21-го листопада в залі Українського Горожанського Клюбу. Наради відкрила і ними проводила голова Округи головна радна Анна Гарас, яка привітала союзовців, а головно почесного голову Округи Михайла Колодруба, а також головного організатора УНС Степана Гавриша. Відтак за традицією Союзу молитву провів почесний голова М. Колодруб, а при тому вшановано померлих членів Округи. Протоколянтами під час нарад були Степан Муха, що писав протокол українською мовою, і Анна Строт—англійською мовою.

Відкривши наради згідно з денним порядком, А.Гарас представила присутнім вичерпний звіт про проведену Округою працю до кінця жовтня. На вступі дала вияснення про те, що пляноване відзначення заслужених довголітніх союзовців відбудеться щойно в 1983 році, який буде ювілейним роком „Свободи".

Говорячи про організаційні справи, вона сказала, що є поважні трудноші в здобуванні нових членів. Поважною причиною того є безробіття та економічна криза. Вона також інформувала союзовців про її участь у надзвичайних нарадах Головного Уряду УНСоюзу, що відбулися 18—19-го вересня на Союзівці, та про участь в конференції голів округ, що відбулася на тій же оселі 13—14-го листопада. При тому вона поінформувала, що семеро молодих студентів вищих шкіл, які замешкують на терені Округи, одержали стипендії УНСоюзу на суму 1,600 долярів.

Потім до слова був запрошений головний організатор УНС С.Гавриш, який в першу чергу, привітав всіх присутніх в імені Екзекутив

(Закінчення на стор. 7)

БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК В НЮАРКУ

Пластова станиця в Нюарку та гурток Пластприяту в Нюарку влаштовують в суботу, 29-го січня, 1983 року о 7-ій год. вечора в клюбі Наваго Менор, 40-ва вулиця, ч. 255, Ірвінгтон, Н. Дж., карнавалові вечорниці з презентацією дебютанток. Гратиме оркестра „Темпо".

В Гаррисбургу поставили українську ялинку

На світлині губернатор Д. Торнбирг з дружиною Джині і сином Пітером та представники української громади: Роман та Ірина Слиж і Петро Палашевський (зліва).

Гаррисбург, Па. — Комісія спадщини при уряді губернатора Пенсильванії влаштувала в тому році виставу святочних ялинок прибраних прикрасами 23 різних народів, серед яких була також і українська.

Виставу відкрив губернатор Дік Торнбирг з дружиною 12-го грудня ц.р. у Вілліям Пенн музеї.

При відкритті губернатор прикрасив ялинку стейту Пенсильванії спеціяльними ручно зробленими прикрасами в присутності представників всіх народів, що мали свої національні ялинки.

Українську ялинку прикрасили члени Української ліги проти знеславлення і вона пишалася ручно робленими кулями, а під нею засіли три ведмедики на ялинці в гуцульському одязі. Українську групу репрезентували на відкритті Володимир Дармопрай, відомий громадський активіст і член згаданої комісії.

Крім виставки етнічних ялинок, Комісія спадщини запляновала ряд різдвяних імпрез поодиноких народів. Серед них жінки з гірських околиць Ляосу показували свої вишивки, литовські жінки розповідали про традиції із Литви, китайці та поляки показували свої витинанки з паперу, італійці розповідали їхні різдвяні перекази, а в неверя'я св. Миколая, 18-го грудня, українці парохіяни трьох церков, св. Михаїла з Френквілл, св. Миколая з Майнерсвіллу і св. Марії з МекАду — поставили п'єсу про св. Миколая.

НЕ СПОДІЮТЬСЯ ПОКРАЩАННЯ ЕКОНОМІКИ В 1983 РОЦІ

Вашінгтон.—Головні економічні знавці в Уряді президента Роналда Регена не сподіються кращого стану економіки в наступному році, як це вони запевняли раніше. Укладаючи бюджет на 1983 рік,вони вже беруть до уваги те, що зріст економіки буде повільніший, і тому також немає великої надії на зменшення числа безробітних, що виносить тепер 10,8 відсотка.

Ця невесела прогноза економістів відбється на бюджетових плянах президента Регена у 1984 році, а також на плянах щодо податків.

Ще у вересні господарські дорадники Президента заповідали зріст економіки у 1983 році на 3,1 відсотка у порівнянні з останнім роком. Тепер говорять про те, що цей зріст не буде більший як 2 відсотки, а то може і ще нижчий. Помимо того є надія на те, що інфляція не буде зростати надмірно і буде виносити лише 5 відсотків.

Але передбачення господарських дорадників на 1983 рік є одночасно з вищим дефіцитом, як сподівалися, якщо не зробиться відповідних ощадностей та не буде підвищених податків.

Бюджетова комісія Сенату передбачує у 1983 році дефіцит у висоті 180 до 190 більйонів долярів, а у 1984 році—195 більйонів.

Ці нові передбачення відносно економіки країни є куди більше песимістичні,як передбачення, що їх досі робили приватні економісти. Але Уряд уважає, що в цей спосіб вперше його бюджет буде збудований на таких припущеннях, що їх мають також приватні фірми і люди. Досі звичайно уважали, що Уряд глядить на економіку надто оптимістично.

Секретар транспорту покидає свій пост

Вашінгтон.—Дру Луїс, секретар транспорту в Уряді Роналда Регена, повідомив, що з днем 1-го лютого залишає свою працю, щоб повернутися до приватного життя.

Вже від довшого часу ходили поголоски, що Д.Луїс або дістане вищий пост в Уряді, або перейде до приватної індустрії, але щойно в понеділок 27-го грудня Д. Луїс повідомив офіційно, що він відходить з днем 1-го лютого 1983 року те перебирає пост директора Ворнер Емекс Кейбл Корпорації, яка завідує 140 кабелевими телевізійними станціями.

Д.Луїс заявив, що він довго розважав своє рішення, але він завжди бажав повернутися до приватної індустрії і завдання б лише на дуже наполегливі прохання Президента. У своєму листі президент Реген сказав, що з прикрістю прийняв резигнацію Д.Луїса, але розуміє його бажання виказати свої здібності у приватній індустрії. Корпорація, яку перебирає Луїс, тратила в останньому часі гроші, помимо того, що завідує 140 станціями у 27-ох містах ЗСА і плянує нові кабелеві станції, зокрема в Ню Йорку.

У Білому Домі є поголоски, що пост секретаря транспорту може перебере тепер жінка, конкретно, дружина сенатора Баба Дола з Кензасу, Елізабет Генфорд Дол. Вона тепер працює як один із асистентів Президента.

Д.Луїс це третій член Уряду Регена, що зрезигнував зі свого посту. Першим, як відомо, був державний секретар Александер М.Гейг, а другим секретар для справ енергії Джеймс Б. Едвардс.

Президент хвалить американську фльоту

Лонг Біч, Каліф. — Президент Роналд Реген перебув тут святочно уведення знову до американської фльоти воєнного корабля „Ню Джерзі", який стояв неуживаний.

У своїй промові з того приводу, яку він виголосив 28-го грудня на воєнному кораблі на тлі дев'ятьох 16-інчових стрілен, Президент підкреслив з натиском факт, що теперішній уряд старається зміцнити американську мілітарну силу після періоду занедбання, що тривав поміж 1970 і 1979 роком. Заключаючи до дальшого збросння, Р. Реген ствердив, що критики його Уряду не мають рації, закидаючи йому розтратність гроша і байдужість до високи видатків на збросння. Саме відновлення воєнного судна „Ню Джерзі" є доказом, як обережно Уряд поступає з видатками на збросння, використовуючи старі засоби. Але, говорив, Президент навіть при ощадності треба здавати собі з того справу, що ціна за мир завжди дуже висока, а тим самим і видатки на відповідну оборону, яка може цей мир запевнити, мусять бути високі.

Президент з приємністю підкреслив силу американської фльоти, яка зросла із відновою „Ню Джерзі" до числа 514 з тим, що плянується збільшити число кораблів піднести до 600. Промова Р.Регена була призначена в першу чергу для тих законодавців, що мають ухвалити мілітарний бюджет. Минулого тижня Палата Репрезентантів схвалила оборонні видатки у висоті 239 більйонів долярів, на 20 більйонів менше як просив Президент. Крім того Палата Репрезентантів далі отягається із схваленням грошей на вироби ракет далекого засягу типу МХ і на відновлення воєнного корабля „Міссурі".

В Чикаго українці організуються перед виборами

Чикаго, Ілл. (О.Пошиваник)—3 метою створення українського комітету для переобрання посадника міста Джейн Бирн, група українських професіоналістів зорганізувала тут 19-го грудня зустріч із головою Демократичної партії на Чикаго і повіт Кук, Едвардом Вердоляком та українським громадянством.

Е. Вердоляк, 44-літній адвокат, народився і виріс в Чікаго. Він є хорватського походження і, хоча народи Югославії не є дуже дружними між собою, Вердоляк зумів їх зорганізувати, дістати їх підтримку і вже на 29-му році життя був обраний до міської ради. Цього року крім позиції в міській раді, він став головою Демократичної партії Чикаго й Кук повіту, тобто—одним із найсильніших політичних керівників міста.

„Щоб мати добру репрезентацію, щоб мати добрий голос, треба показати свою організованість і силу голосів за собою. Тоді вас бачитимуть і чутимуть",—говорив Вердоляк. „Про українців у центрі міста мало знають, бо українці не є зорганізовані."

Вердоляк своїм коротким виступом пригадав присутнім про дійсність чикагського політичного життя. „Щоб з вами хтось рахувався, вам треба показати свою силу бльоком голосів, треба мати контакт із відповідними людьми"—, підкреслював він. Він радив присутнім брати добрий приклад від інших середо-

(Закінчення на стор. 7)

Узгіднюють програму нарад

Бейрут, Ливан. — Офіційні високі представники Ливану зустрілися в середу, 29-го грудня, з Моррісом Дрейпером, спеціяльним висланником президента Регена, щоб обговорити шляхи узгіднення порядку нарад переговорів між Ізраїлем і Ливаном про виведення чужинецьких військ з Ливану.

Як уже інформовано, ці переговори почалися з ініціятиви ЗСА у вівторок, 28-го грудня, в містечку Хальде, передмісті Бейруту. Вони продовжувалися в четвер у ізраїльському містечку Кірят Шемона.

Бейрутське радіо подало заяву одного високого ливанського офіційного речника, де він пояснив, що на попередній зустрічі в Хальде не було досягнуто згоди щодо порядку нарад. Ізраїльська сторона настоювала на обговоренні нормалізації політичних відносин як основної проблеми, питання безпеки на півдні Ливану — друга тема переговорів і виведення чужинецьких військ з території Ливану — третя.

Бейрутська газета „Нагар", яка є близька до уряду президента Аміна Гемаєля, також пропонує три питання порядку дня переговорів, але в оберненому порядку — перше йде виведення ізраїльських, сирійських і палестинських військ, потім проблема безпеки, вкінці майбутні ливансько-ізраїльські відносини.

Крайскі посередничить у справі полонених

Відень, Австрія. — Канцлер Австрії Бруно Крайскі в радіоінтерв'ю заявив у вівторок, 28-го грудня, що він вступив у прямий зв'язок з Палестинською Організацією та Ізраїлем у справі виміни воєннополонених.

Офіційні особи Ізраїля не дали жадних коментарів щодо виступу Крайского, заявивши тільки, що „Ізраїль не має безпосередніх контактів з ПВО і ніколи не матиме". Але одна офіційна особа Ізраїля, яка не бажала називати свого імени, сказала, що, „якщо і будуть будь-які контакти, то вони будуть на чисто гуманітарному рівні, і їм не треба надавати жадного політичного значення".

В австрійському радіоінтерв'ю Крайскі, який перебуває тепер на вакаціях на еспанському острові Майорка, заявив, що ізраїльські родини вояків, які потрапили в полон минулого літа під час інвазії Ізраїля на Ливан, попросили його бути посередником у справі їх звільнення „з відома (ізраїльського) уряду".

Далі Крайскі сказав: „Це питання таке делікатне, що я не хочу нічого більше казати".

У світі

КИТАЙСЬКА ГАЗЕТА „Народні новини" повідомила у вівторок, 28-го грудня, про те, що недавно в лісовому заповіднику в Китаї, велика китайська ведмедиця панда народила ведмежа. Це вважається рідкісним випадком. Як відомо, порода великих китайських ведмедів вимирає і вони перебувають під охороною.

ПОЛЬСЬКЕ ОФІЦІЙНЕ АҐЕНСТВО ПАП повідомило у вівторок, 28-го грудня, що конфісковані військовим режимом фонди колишньої вільної профспілки „Солідарність" будуть передані тепер новоствореним профспілці під державною контролею.

МІНІСТЕРСТВО внутрішніх справ Західньої Німеччини подало до відома, що за цей рік із Східньої Німеччини втекли 2,392 особи, використовуючи різні способи — від подолання берлінського муру до переплиття Балтійського моря в звичайному весловому човні.

НЕПАЛЬСЬКЕ міністерство туризму повідомило, що японські альпіністи Ясуо Като і Тошіякі Кобаяші пропали на Монт Евересті, день після того, як Като став першою людиною, що покорила цю найвищу вершину в зимі.

ВІЙСЬКОВИЙ РЕЧНИК шведського уряду заявив у вівторок, 28-го грудня, що Швеція має інформацію про те, що в жовтні під час розшуків совєтського підводного човна, яке потрапило до шведських територіяльних вод у районі затоки Горсфярден, там були приблизно два човни.

ВИДАТНИЙ ОПОЗИЦІЙНИЙ ЛІДЕР Південної Кореї Кім Юнг Сам вимагав, щоб уряд Південної Кореї зняв заборону на діяльність понад 580 політичних діячів і повернув „елементарні демократичні свободи і демократію" народові Південної Кореї. „Це є основне. Ми повинні мати вільну пресу в нашій країні. З цього починається все. Це основне для демократії", — заявив Кім.

У ПІВДЕННОКОРЕЙСЬКОМУ місті Тегу в середу, 29-го грудня, вибухла велика пожежа в шестиповерховому туристському готелі. Поліція міста повідомила, що в пожежі загинуло щонайменше 10 осіб, а 15 були поранені.

ЗАГАЛЬНІ ВИТРАТИ на війну Ізраїля в Ливані влітку цього року виносили 1,1 більйона долярів. Заступник начальника генерального штабу ізраїльської армії, генерал-майор Моше Леві заявив у вівторок, 28-го грудня, що витрати включають також цю частину, яка передбачається на утримання ізраїльських військ у Ливані до лютого 1983 року.

ІРАН І ІРАК повідомили, що запеклі наземні та повітряні бої продовжуються на всьому фронті війни між цими двома країнами. Багдадське радіо повідомило, що іракські війська вбили 111 іранських вояків і збили один іранський літак, а тегеранське радіо подало вісті про іранські успіхи: 19 іракців вбитими і здобуто кілька укріплених місць на оборонних позиціях іракців.

ЯК ПОВІДОМИЛА філіппінська поліція, в палаці президента Маркоса на Різдво вибухнула пожежа від загорілої ялинки. Президент в сорочці і капцях стояв на траві перед палацом поки пожежники гасили вогонь.

ДОСЛІДИ ЛІКАРІВ над гарячкою що навіщає людський організм враз із численними недугами, доказують тепер, що аспірина не тільки обнижує її, яке викликує аспірина та похідні до неї середники, не є завжди корисне. До минулого сторіччя гарячку уважали гарячку одним із середників природного поборювання недуги. Тепер починають знов повертатися до тієї теорії та заклякають лікарів не дораджувати пацієнтам вживати ліків на штучне обниження температури.

АФГАНСЬКІ ПОВСТАНЦІ НАПАЛИ НА ЛЕТОВИЩЕ

Ісламабад, Пакістан. — Вірогідні джерела з Афганістану повідомили, що під час атаки на військове летовище в Джалялябаді 21-го і 22-го грудня афганські повстанці знищили 10 вертольотів і сильно пошкодили стартову смугу та будинки летовища.

Повстанські джерела подали, що під час наскоку понад 150 совєтських і афганських вояків були вбиті або поранені, але гарнізон летовища не був повністю розгромлений. Потім совєтські та афганські війська, підкріплені допомогою, контратакували, і в запеклій сутичці були вбиті ще 24 вояків. В тому бою загинуло також 24 повстанці і 12 цивільних осіб.

Цей бойовий наскок на військове летовище в Джалялябаді 30 миль від пакістанського кордону виконали 50 партизанів групи мусулманського фундаменталіста Юніса Халіса. Повідомлення було подане в імені 76-літнього Халіса, який часто сам веде в бій своїх повстанців. Їх нараховується понад 30,000 у провінції Нангаргар та в сусідніх провінціях Пактії і Кунар.

Летовище в Джалялябаді охороняють понад 400 вояків. Речник партизанської групи Халіса сказав також, що після атаки совєтський конвой з 300 бойових машин вирушив з Джалялябаду в напрямі ріки Кунар на північний схід у погоні за партизанами і для прочищування місцевости.

В Ізраїлі посилюються внутрішні конфлікти

Єрусалим, Ізраїль. — Один з найсерйозніших конфліктів між різними етнічними групами ізраїльців виник після стріляння по поліції в бідному районі Тель Авіву, Кфар Шалем.

Майорові поліції Шльомові Лягатові погрожували розправою, а свастики, емблеми німецького фашизму, та клич проти ашкеназе, жидів європейського походження, мальовані на автомобілях і будинках у Тель Авіві та Єрусалимі.

Міські нетрі Тель Авіву, де більшість мешканців є шефардинами, тобто жидами з Близького Сходу і Північної Африки, багато з яких почувають себе покривдженими і гноблениими владою ашкеназе, виступають проти влади.

Згідно з повідомленнями поліції в понеділок, 27-го грудня, в Єрусалимі на будинку міністра внутрішніх справ Йосифа Бурга були намальовані свастики та клич: „Ашкеназе в Авшвіц, Треблинку і Дахау", „Смерть Бурґові", „Геть гноблення", „Поліційна держава", „Звільніть ув'язнених сусідів" та інші. Подібні написи були намальовані на театрі в Єрусалимі. Автомобілі, будинки в районі, заселеному більшістю ашкеназе, були спотворені намальованими свастиками та кличами. Банки та житлові будинки також були розмальовані висловами обурення.

ПЕРЕДАВАТИМУТЬ СЛУЖБУ БОЖУ

Мейплвуд, Н.Дж.,—Місцева українська православна церква св. Вознесіння повідомляє, що в неділю, 9-го січня 1983 року, в третій день Свят Різдва Христового за Юліянським календарем, о год. 12:05 дня, надаватиметься Різдвяна Служба Божа через радіостацію WSOU 89.5 FM.

Ця програма, що передається вже десятий рік, призначена в основному для хворих і старших людей, які в цей час не можуть самі прийти до церкви, щоб і вони мали можливість вислухати Різдвяну Службу Божу. Відправлятиме Службу Божу о. Іван Наконечний, настоятель, а співатиме церковний хор під диригентурою Леоніда Харченка.

В Америці

В МАЯМІ вибухли в ніч із 28-го на 29-го грудня несподівані заворушення, в яких згинула одна особа, а шість було важко поранених. Ті сутички чорного населення з поліцією сталися саме в тій дільниці Маямі, де перед двома роками дійшло до неспокоїв і знищень з приводу вбивства одного чорного мешканця.

У ПРИНСТОНСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ закінчили успішно праці над пробним атомовим реактором для здобуття електрики, якому дали назву „Токамар." Науковці, що працювали над тим проєктом, сподіються, що реактор, який коштував 314 мільйонів долярів, буде першим у світі, що буде збирати більше енергії, як потрібно для її продукції.

ПІДСКІРНА ВОДА в цілій країні стоїть перед небезпекою занечищення тому, що існують тисячі місць із стоячою водою, до якої вливаються покидки в стані рідини.

У ЛІКАРНІ У ВАШІНГТОНІ помер на 51-ому році життя колишній астронавт Джек Свайгерт з Колорадо. Він був на покладі космічного корабля „Аполльо 13", а в місяці листопаді ц.р. вибрали його до Палати Репрезентантів, помимо того, що він вже в тому часі був хворий на рака.

НОВА СНІГОВА БУРЯ навістила середні стейти ЗСА, зокрема Міннеаполіс і Небраску, де снігові заспи, ледяний дощ і вітер у силі 40 миль на годину затримали цілий пасажирський і автомобільний рух.

Д-Р БАРНІ Б. КЛАРК, перша людина, що живе із штучним серцем, далі виказує поправу у своєму стані здоров'я. Лікарі у Салт Лейк Сіти, Юта, стверджують, що вони ніколи не сподівалися такого успіху та що їхній пацієнт, який був оперований 2-го грудня, доживе до нового року.

З БІЛОГО ДОМУ повідомляють, що королева Єлисавета II і її чоловік принц Филлип відвідають ЗСА в перших днях березня та будуть гостями президента Роналда Регена та його дружини Ненсі на їхній фармі в Каліфорнії. Гостина королівської пари є вже точно запляновані і вона зосередиться на заході ЗСА, а Єлисавета та її чоловік будуть більшість часу перебувати на їхній яхті „Британія".

АДМІНІСТРАЦІЯ ЛІКАМИ та харчами в ЗСА дала дозвіл на вживання ліку, який допомагає у сильних болях крижів і досі звичайно вимагав хірургічного лікування. Лік випробовано через десять років, але в Канаді, де його лікарі вживають вже довший час, стверджено, що він має дуже добрі висліди. Лік виробляють з овоча папая. Всі лікарі однак остерігають, що цей лік, який приносить велику полегшу у болях крижів, може бути небезпечним для здоров'я, викликувати алергічний шок, а навіть смерть.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

1982 в Америці

Найважливіша американська внутрішня проблема — важка економічна криза — дещо злагіднилася. Зупинено раптовий зріст інфляції, обнизилась відсоткова стопа банкових позичок, пожвавились обороти на біржі. Зате погіршилася ситуація на фронті праці: безробіття зросло до рекордового числа, кругло 11 мільйонів душ, що пошкодило Республіканській партії у виборах 2-го листопада 1982 року. Демократична партія здобула нових 25 мандатів до Палати Репрезентантів; зникла, здається, можливість бльокування консервативних демократів з республіканськими конґресменами; погіршилась дещо ситуація Білого Дому у традиційному суперництві з Капітолем за владу; збільшилось теж число демократичних ґубернаторів. Тому проголошений президентом Реґеном 26-го січня „новий федералізм" не має — бодай покищо — реальних виглядів на успіх.

Важливими внутрішніми подіями були персональні зміни: на місце асистента Президента для справ крайової безпеки Ричарда Аллена прийшов колишній заступник державного секретаря Вілліям Кларк. Сам державний секретар генерал Александер Гейґ зрікся свого посту 25-го червня 1982 року на тлі дисонансів між ним та іншими членами державної верхівки; на його місце прийшов колишній секретар фінансів Джордж Шулц — гладкий у поведінці і більш згідливий у співпраці з самим Президентом та людьми із штабу Білого Дому. Шулцові приписують справжнє авторство мирового пляну для Близького Сходу, прихильного арабам, та покращання відносин між ЗСА і західніми европейськими союзниками у конфлікті довкола договору Франції й Західньої Німеччини з СССР щодо спроваджування з СССР природного газу. Первісні санкції, проголошені Америкою проти західніх експортерів широкопромірних сталевих рур до СССР — відкликано.

Осінні вибори дали перевагу Демократичній партії, але в Сенаті збереглась більшість республіканців (51:49); в Каліфорнії програли демократи в користь республіканців, так, що коментатори прийшли до висновку: нарід все ще підтримує популярного президента Реґена, але вимагає, щоб він пішов на поступки у справах бюджету. Первісний бюджет Президента на 784 більйонів долярів передбачував ще таки кругло 200 більйонів дефіциту з великим безробіттям, — це примусило Президента погодитися на внесок демократів, щоб накласти 5-центовий податок на кожний ґальон ґазоліни. Це має створити фонд, з якого оплачуватиметься яких 300.000 нових варстатів праці на прилюдних роботах.

Цей рік записав дві великі і нездорові сенсації внутрішнього американського життя з ділянки криміналістики: звільнено від вини і кари атентатника на президента Р. Реґена Джана Гінклі як „умово невідповідального" та не розв'язано ще загадки — злочин затруєння невинних жертв пігулками на біль голови „Тайленол", до якого домішано ціянкалій, наслідком чого померло сім осіб у Чикаґо. Арештовано щоправда чоловіка, який погрожував листовно компанії Джансон і Джансон, що продукує ці пігулки, і вимагав, шантажуючи, дати йому один мільйон долярів за „припинення трагедії". Покищо невідомо, чи це був блеф просто шантажиста чи він дійсно має якісь відношення до тих смертей ?

Зворот у широкому світі „направо" допоміг президентові Реґенові поправити взаємини з Західньою Німеччиною, де до влади прийшов християнський демократ (консерватист) Гельмут Коль на місце соціял-демократа Гельмута Шмідта. ЗСА зберігають добрі взаємини з консервативним прем'єром Британії „залізною лейді" Марґарет Тачер. Сам президент Реґен відбув подорожі до країн Західньої Европи, Канади, Мехіка і кількох латино-американських держав. У всіх своїх прилюдних виступах, передаваних через радіо-телевізію пресових конференціях і щотижневих коротких розмовах з акредитованими у Білому Домі журналістами Реґен висловлюється завжди оптимістично однаково щодо направи економічної ситуації, як теж збереження світового миру.

Впродовж цілого року приїздили з усього світу до Вашинґтону володарі — вони свідомі великодержавницької потуги Америки, і всі вони, що не хочуть катаклізму атомової війни, дивляться на Америку як ґаранта миру. Президентові Реґенові не вдалося ще дістати з Конґресу вимаганих ним фондів на будову нової десятичленної атомової ракети „МХ", але він не кидає надії, що й у цій справі знайде компроміс з новим 98-им Конґресом, який в іншому — гіршому для Білого Дому — персональному складі зійдеться на наради вже 3-го січня. Президент Реґен ще не проголосив, чи кандидуватиме на перевибір у 1984 році, зате зрікся такої кандидатури демократичний сенатор Едвард Кеннеді під натиском своєї родини і це зречення з вдоволенням прийняли до відома навіть Демократична партія.

Ключ до розвитку подій у 1983 році лежить в руках Москви. Вона може своїми ділами або загострити ситуацію, або її злагіднити. Західній світ може похвалитися такими лідерами високої кляси, як французький президент Франсуа Міттеран, англійський прем'єр — Марґарет Тачер, американський президент Роналд Реґен і новообраний канцлер у Західній Німеччині та прем'єр у Еспанії, — всі вони в більшій чи меншій мірі залежні у своїй політиці від лідерства Америки.

В НЮ ЙОРКУ ПЛЯНУЮТЬ від 1-го березня 1983 року загострити сильно існуючі вже права щодо паркування автомобілів у середмісті. Нові закони виключать досі існуючі полегші для паркування автомобілів дипломатів, лікарів та інших упривілейованих осіб і мають за завдання зменшити кількість нелеґально паркуючих авт.

Володимир Душник

АМЕРИКАНСЬКІ „СОВЄТОЛОГИ"

Від довгих років політика американського Уряду відносно Совєтського Союзу дуже часто була формульована на основах певних аналізів, які приготовляли вишколені „совєтологи та спеціялісти". За останніх 40 до 45 літ через Білий Дім пройшли визначні американці — Гаррі Гопкінс, Чарлз Болен, ген. Волтер Бидел Сміт, Джордж Кеннан, Роберт Мирфі, Збігнєв Бжезінскі, Маршал Шулман, Генрі Кіссінджер, Гелмут Сонненфелд, — називаючи тільки більш відомих спеціялістів. Більшість з них — це родовиті американські громадяни, приналежні до визначних американських родин, які видали ряд висококваліфікованих державних мужів і дипломатів.

Своє професійне знання про Совєтський Союз вони звичайно набували в найкращих американських університетах, як ось Гарвард, Єйл, Колюмбія, Прінстон, та ще кілька інших. Майже всі з цих експертів знали російську мову та історію, яку вони вивчали з давніх підручників історії, приготованих російською історіографічною школою, яка як відомо, абсорбувала історію Київської Руси як „історію російського народу".

Повстання української держави в 1917-18 американський Уряд привітав холодно навіть тоді, коли кілька американських консулів, відвідавши Київ, де говорили з представниками Центральної Ради, Директорії чи Генерального Секретаріяту, подавали прихильні відомості про силу й потенціял українського національного руху. Вашінґтон і тоді вагався визнати Україну за реальну політичну одиницю. Президент Вілсон також вагався щодо України, і хоч деколи виявляв навіть начебто симпатичне зацікавлення нею — по розмові з державним секретарем Робертом Лянсінґом чи його дорадником полк. Емануелом Гавзом, він повертався знову до давньої промосковської орієнтації. Треба згадати, що в американському Конґресі того часу (1918-1919 рр.) була група законодавців, яка сприяла Україні, Фінляндії та Балтійським країнам (Сенатори Кінґ, Ладж, Фрейлінґгойзер, конґресмен Фіорельо ЛяҐвардія та інші).

Ще в 1948 році Джордж Кеннан писав, що Україна у відношенні до Росії є так само, як Пенсильванія у відношенні до ЗСА. Ці думки мимоволі насуваються тепер, коли на днях покинув своє становище спеціяліст в совєтських справах проф. Річард Пайпс, який був членом важливої Краєвої Ради Безпеки з приходом президента Реґена до Білого Дому, й повернувся до Гарвардського університету, де він є професором історії.

Пригадаємо, що в жовтні 1980 року проф. Пайпс був одним з головних доповідачів на конференції в справі деколонізації СССР, яку влаштували в Ню Йорку Світовий Конґрес Вільних Українців та світові з'єднання білорусів, естонців, лотишів, литовців і туркестанців. (Іншими промовцями були Френк Шекспір, теперішній президент „Борд фор Інтернешенел Бродкестінґ", що наглядає над „Радіо Вільна Европа" і „Радіо Свобода", та проф. Ендрю С. Еренкройц з Мишиганського університету).

Професор Пайпс є автором кількох історичних творів, включно з „Утворенням Совєтського Союзу", в якому він цитує, між іншим, мою історичну розвідку про „Російське Тимчасове Правительство й Українську Центральну Раду", та інших авторів, критичних відносно російської історіографічної школи.

Проф. Пайпс народився на польському Горішньому Шлезську тому 59 років, він має „тверезу думку" про стратегічні пляни Москви. Кілька місяців тому він підпав під сувору критику від інших американських „спеціялістів" у совєтських справах, коли він заявив, що, шукаючи „панування над цілим світом", СССР мусить довести до конфронтації зі Заходом, особливо з Америкою. Зрештою, перебування та зусилля Р. Пайпса в Крайовій Раді Безпеки напевно виявлять незабаром його дальшу пересторогу відносно СССР, чого не можна, на жаль, сподіватися від інших мляких і угодових „спеціялістів" у справах СССР при американському Урядові.

Ось недавно у зимовому числі „Форейн Аффейрс" автори Северін Бялер з Колюмбійського університету (також еміґрант з Польщі) та Джовн Афферіка зі Сміт-каледжу написали статтю з гострою критикою президента Реґена за його антисовєтську політику, в якій, вони пишуть: „Москва ледве чи відповість на політичні увертюри такої Адміністрації, що явно проголошує знищення совєтської системи, або що Москва зрезигнує зі своїх аспірацій здобути міжнародні впливи у світі..." Виходить, що совєтська окупація Афганістану чи підсичування терору в Польщі, хоч би й руками польського комуністичного „квіслінґа, — це „леґітимні змагання за здобуття міжнародних впливів"!

На жаль, більшість „совєтських дорадників" в принципі прихильно наставлені до „великого російського народу" і більше ніж слід вони настоюють завжди, щоб Уряд робив „концесії" Москві, щоб її „не іритувати". Недавно ветеран, дорадник у совєтських справах багатьох президентів, Аверел Гарріман уфундував при Колюмбійському університеті Інститут для виховання нових совєтських спеціялістів. Скільки з цього інституту вийде направду об'єктивних совєтологів, — важко сказати. З попередніх таких починів знаємо, що не всі ці спеціялісти були дійсно тим, чим вони на ділі повинні були бути, — совєтологами без забарвлено ідеологічних чи культурних симпатій до Росії і її політики. Власне таким дійсним знавцем СССР є проф. Р. Пайпс, якого, як собі пригадуємо, Александер Солженіцин дуже критикував, називаючи його „ворогом Росії" тільки тому, що Р. Пайпс добачував у російському комунізмі загрозу не тільки для Америки, але для цілого вільного світу.

Макар Дуда

Ей, ухнєм!

Якщо кінь не тягне важкого воза, дурний господар починає періщити його батогом та смикати за віжки. А сам сидить на возі.

Така ж картина і з совєтським господарським возом. Ніяк його не потягнуть. Хоча над упряжкою невпинно ляскають як батоги партійні гасла:

„Вперед і вперед! Не зупинятись! Догнати і перегнати! Всі сили віддати! До останнього подиху!"

Словом, — ей, ухнем!

Скрізь вони ці батоги: в газетах, на прапорах, на транспарантах поперек вулиць, на стінах і всередині будинків, у вагонах міського транспорту. Скрізь вони підцвьохкують, підстьобують, підганяють людей. Хвилини спокою не дають. Працюй! Працюй! Працюй! Виконай і перевиконай! Бери ще вищі норми! Розганяйся ще швидше! До останнього подиху!

І ще таке чудове слівце: „вкáлывай"! Ніхто там з робітників не скаже: я працюю. А тільки: я вкáлываю...

Бо праця — не радість трудівника, а болячка. Останній подих видушує.

А погоничі вдають, що не розуміють, чому робітнича кляса (мовляв, сам собі хазяїн своєї держави) не хоче виконувати вказівкй партії. З року в рік на партійних пленумах так, як і на торішньому, всі генеральні секретарі ЦК КПСС наївно константують:

„Доводиться стикатися з такою господарською ситуацією, коли підприємствам і робітникам чомусь невигідно брати підвищені пляни, втілювати науково-технічні досягнення, підвищувати продуктивність праці..."

Дивна ситуація! Адже ж „партія й народ — єдині"?

За часів Сталіна, якщо вже йому доводилось запитувати, чому це комусь невигідно і хто це не хоче втілювати та підвищувати, — це означало цілком ясно і недвозначно: „На Колиму їх! Хай там спробують не виконувати підвищені пляни!".

А за Хрущова та Брежнєва генеральні секретарі, мовляв, тільки дивувалися: чому це таке трапляється? Скажіть, мовляв, партія хоче знати...

От і осмілилася „Літературная газета" (ч. 41, 13 жовтня 1982 року) в добірці листів трудящих відповісти генеральному секретареві ЦК КПСС, у чому справа.

„Працювати в поті лиця однаково невигідно робітникові, інженерові, директорові, бо все одно підвищеного пляну ні за що не виконаєш, а фонди, зарплатню, премії тобі зріжуть", — одверто говорить головний інженер великого заводу.

„Згодишся в цьому році на плян 'до другого дихання', то в наступному добавлять ще. А оскільки в тебе вже 'третього дихання' нема, — потрапляєш у відсталі. А що це таке, всі добре знають на своїй шиї", — додає технік.

„Краще виконувати спокійно і ритмічно нормальний (а ще краще й занижений) плян", — чесно признається майстер цеху.

„Помірний плян — це повна гарантія його виконання. Всі веселі, всі одержують премії за хорошу працю, немає плинности кадрів, — у вихідні дні з задоволенням їдеш на річку, в ліс. А коли напружений плян — усі злі, роздратовані, всі метушаться, смикаються, працюють надурочно, бо не мають певности виконати річне завдання. Але навіть коли воно з надмірним зусиллям і буде виконано, — радости не жди: на наступний рік добавлять щонайменше десяток процентів пляну". — уточнює директор промислового об'єднання.

Доктор технічних наук до питання підходить науково логічно:

„З підвищенням плянів прогресивно зростає риск невиконання його; систематичні і безкарні зриви постачання матеріялів, непередбачені, але постійні додаткові завдання, незв'язані з виконанням виробничих завдань (наприклад, відрядження кадрових робітників та інженерів у колгоспи на сіно, на жнива, на картоплю, кукурудзу, буряки, на так звані ударні будови, а то й просто на підмітання вулиць) призводить до дезорганізації і зниження ефективности виробництва".

Доктор економічних наук і собі додає: „найбільше зло полягає в системі оцінок результатів праці і стимулювання, в основу яких покладено жорстокий рубіж — 100 процентів виконання пляну. Якщо по один бік цього рубікону — рай, а по другий — пекло, то цілком нормальним є прагнення підприємств брати пляни якнайнижчі".

Як бачите, цілком правильні і досить сміливі відповіді дали чесні трудівники. Ну, то й що? Причина з'ясована? Керівники партії можуть бути задоволені? Адже навіть і ділові рекомендації генеральному секретареві подають: „Дати підприємствам можливість вільно маневрувати в складанні і виконанні плянів... Поширити самостійність керівників підприємств..."

Стривайте! — грізно запитає теперішній генеральний секретар Андропов, — як це так „вільно"? Про яку самостійність мова?"

А що ж тоді робити з гаслами-батогами: „Догнати і перегнати; всі сили віддати, до останнього подиху"?

Невже відмінять? Не будуть підцвьохкувати?

Не хвилюйтесь. „Литературная газета" нічим не ризикувала, надрукувавши таку „сміливу" добірку під багатозначною назвою „Начало начал". Про такі „начала" вона писала вже не раз. Все це тільки „в порядку дискусії..." Поговорити, подискутшвати.

У побутовій російській

(Закінчення на стор. 8)

Василь Витвицький

ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМ ТА ЙОГО ВОРОГИ

III.

Рід цей має свою досить довгу історію в російській музиці, починаючи від „Життя за царя" Ґлінки, а кінчаючи „Війною і миром" Прокоф'єва. Кілька років тому цей ряд продовжився оперою „Петро Перший" композитора А. Петрова. Газета „Культура і життя (21-го вересня 1975) з захопленням писала про прем'єру цієї опери в Ленінґраді, а при цій нагоді називала Петра не інакше як „великим російським царем", який привів державу російську до розквіту і могутности. Є там теж згадка про те, як Віссаріон Бєлінський називав Петра Першого „велетнем". (У згаданій опері, як і в відзивах про неї, — як бачимо, соціялістичної дійсности чи інтернаціоналізму ні сліду). Зате читачам згаданої київської газети можна і треба співчувати, особливо тим, які пам'ятають, що Тарас Шевченко писав про Петра Першого не інакше, як „скажений Петро". „Се той Перший, що розпинав нашу Україну".

На закінчення поданого тут–дуже короткого зрештою — начерку оперної справи в Совєтському Союзі напрошується одне невеличке відхилення від основної теми статті. Є одна опера, твір визначного композитора Совєтського Союзу, яка втішається зацікавленням і популярністю однаково внутрі, як і за кордоном. До речі Київський оперний театр ставив її багато разів в Україні і поза її межами, добуваючи скрізь велике признання за музичне і психологічно-драматичне втілення твору. Мова про оперу Дмитрія Шостаковича „Леді Макбет Мценського повіту", перезвану згодом на „Катерину Ізмайлову". Написана 1932 року, ця опера дочекалася гострого і напастливого засудження з боку партійних чинників. Відновлена після довгих років в умовах частинної полегші партійного тиску, ця опера здобула признаня не тільки з боку музичної критики, але й у найширших колах слухачів. Так то дійсність покепкувала собі з партійних директив і настанов. Тривале місце на оперних сценах здобув твір, в основу якого лягло не „відображення соціялістичної дійсності", а сама життєва правда в усій її красі і в усьому її трагізмі.

Ще варто кинути оком на поле музичної журналістики, щоби ще раз побачити, як на ділі маються справи з рівністю і рівноправністю народів у Совєтському Союзі. Російські читачі втішаються двома журналами: багатосторінковим місячником „Советская Музыка" і більщ популярним двотижневиком „Музыкальная Жизнь". Українці мусять задовольнитися єдиним худеньким журналом „Музика", що появляється раз на два місяці. Все таки й з цим журналом діються речі, які мусять дивувати й турбувати його читачів. Це питання тиражу. Перше число „Музики" появилося в січні-лютому 1970 року тиражем 10,600 примірників; попит на журнал мусів бути великий, бо в наступних місяцях тираж постійно зростав, дійшовши в половині 1972 року до 21,500. З тієї пори тираж увесь час спадає, і на липень-серпень 1982 року дійшов до малощо понад 12,000. Що може бути причиною цього? Чи немає кому і про що писати? Якраз навпаки. Українське музикознавство має у своїх рядах численних до своєї праці всебічно підготованих і цікавих авторів. Писати є кому, є про що і є для кого. То чи звужування читацьких кіл „Музики" не є ще одним проявом нагінки на українське слово?

Питання української культури і трактування її з боку московського центру займають основне місце в праці Івана Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація?" Ця книжка увійшла вже в історію як першоджерельне свідчення великої ваги. Тієї ваги не зменшать ніякі маніпуляції, ані акти насильства над її автором. Дзюба, устами якого промовив інстинкт самооборони смертельно загроженого народу, б'є на тривогу. Він стверджує намагання повної провінціялізації й інтенсивної русифікації усіх ділянок культури українського народу. Він пише, як талановиті новаторські пошуки в мистецтві натрапляють на перешкоди й пакості. Як оригінально і талановито написані твори молодих композиторів не можуть дочекатися свого виконання. „На всю республіку у нас навіть немає заводу на виготовлення грампла-

(Закінчення на стор. 8)

Іван Кедрин

ЛЬВІВ — ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ І КУЛЬТУРИ МІЖ ДВОМА СВІТОВИМИ ВІЙНАМИ

IV.

Але згодом прізвище Сергія Литвиненка увійшло до видань підсовєтських мистецтвознавців. Цікаво і для атмосфери у Львові характеристичне явище, що активні діячі всіх ділянок культури — науки, літератури, мистецтва, та з мистецтва музики, співаки і малярі, одні з одними зберігали тісний товариський зв'язок. Центрами тих зв'язків були редакції щоденників „Діло" і „Новий Час" і каварні, існуючі тоді у Львові на зразок каварень у Відні, куди заходили люди не так з потреби випити склянку кави, як стрінутися з тамошніми перманентними гістьми. У таких зустрічах вирішувано організування літературних конкурсів, мистецьких виставок, влаштовування різних культурних імпрез.

Жити українцям у Польщі не було легко. Існували важкі і складні проблеми, бо приходилося мати діло і з польською владою і рідним революційним підпіллям, що його інфільтрувала польська поліція та яке базувалося на принципі масового членства, тому вихоплювалося з-під контролі розважливих керівників. Але при всіх тих труднощах українське життя могло так розвиватися, як про це не можуть навіть мріяти наші сучасні земляки в УССР. Поляки дозволили на леґалізування окремого Товариства опіки над в'язнями; політичні в'язні могли вибирати собі українських адвокатів; адвокати і підсудні українські члени націоналістичного підпілля могли покликуватися в суді на революційну боротьбу поляків під царсько-російським режимом, між іншим — на експропріяційний напад самого Пілсудського під Безданами; суди відбувалися прилюдно з правом проголошувати звіти в газетах. Можна було теж штучками вминати цензуру: коли поліційна цензура сконфіскувала якусь статтю чи звіт із судової залі, то український посол чи сенатор відчитував сконфісковану річ у польському соймі чи сенаті і тоді можна було надрукувати це знову цілістю, уже як звіт із польського парляменту. І ніхто не карав адвокатів і підсудних за їх виступи на судовій залі. Можна було ходити до директора поліції, до шефа виділу безпеки у воєвідстві у Львові, Станиславові і Тернополі, до директора департаменту безпеки у Варшаві чи до міністра і висварюватися з ним, боронити свою справу, скаржитися. З тих інтервенцій не багато позитивного виходило, але не карали тих, які таку інтервенцію переводили.

У 1930 році українське підпілля, зорганізоване в Організації Українських Націоналістів (ОУН) перевело влітї масову акцію підпалів збіжжя. Польський уряд налякався, що це вступна акція перед загальним повстанням, і вислав військові кінні частини, польських уланів, які разом з місцевими станицями поліції переводили так звану „пацифікацію"; це була ганебна сторінка новітньої польської історії. Палили й нищили місцеві читальні „Просвіти", руйнували бідне влаштування, обливали бензиною і палили домівки та крамниці кооператив і фізично важко били палицями активних діячів, інтеліґентів і селян, навіть деяких духовників. Багато таких жертв лікувались на ґанґрену в Українській Лічниці у Львові. Були й випадки смерти, але докладної статистики немає. Сьогодні навіть неприхильні українцям польські кола признають, що це була жалюгідна акція. Самі польські варшавські кола виправдувалися за неї, що, мовляв, ОУН спровокувала цю акцію, а місцеві польські чинники, старшини уланів і поліції, ніби переборщили. Було важко і трудно жити. Але без порівняння було краще, як за режиму Совєтського Союзу. За ввесь час влади СССР в Україні большевицька пропаґанда представляє українське життя у Польщі як пекло, протиставлячи його „раєві" „радянської" України. Насправді раєм було життя українців у Польщі у порівнянні з пеклом під большевицьким режимом.

І не тільки в політичній і культурній ділянках, але і в господарській галицькі українці мали змогу розвиватися і виявляти свій організаторський хист і хвалитися своїми позитивними вислідами.

Коли Валентин Мороз з призирством говорив в Америці про „маслосоюзи", як щось мале і низьке, то не знав, що Маслосоюз був найкращою сільсько-господарською кооперативою не тільки в Західній Україні, але й у цілій Польщі, і поляки ставили своїм кооперативам Маслосоюз за приклад. Маслосоюз зорганізував збут молока з галицьких сіл до своїх повітових централь, і масло та інші молочні продукти Маслосоюзу зискали собі добру славу в Польщі і за кордоном, куди їх експортовано.

Українська кооперація була зорганізована за своїми ділянками — у Центросоюзі, Маслосоюзі і Центробанку, з верхівкою Центрального кооперативного Союзу. Такі керівники української кооперації, як Юліян Павликовський, Остап Луцький, Юліян Шепарович, Іван Мартюк і багато інших — це були діячі, що трудно знайти їм рівних у сучасному вільному світі. Український економічний світ, кооперативний і приватний, зібрав поважні капітали. Існував Земельний Банк під впливами Митрополита Шептицького, кооперативний Центробанк, новозаснований Промисловий Банк; „Дністер", який був асекураційною установою для селян, для домів, збіжжя і худоби, мав теж власний Банк; існувала теж друга асекураційна установа „Карпатія"; у проводі всіх тих установ стояли видатні активні діячі-громадяни із зрозумінням для політики, культури й економіки.

Відроджувалося міщанство і постала нова верства сільської інтеліґенції. Всі ці клітини не існували „самі для себе", за кантівським „ан унд фюр зіх", а були тісно пов'язані з політичним і культурним світом. Видатні українські кооператори, як названі Юліян Павликовський, Остап Луцький чи Степан Кузик, були послами і сенаторами, а гроші, зібрані в українських банках, ішли щедро на українську культуру. Залишаємо наразі ділянку тіловиховання і спорту.

(Закінчення на стор. 8)

У першій частині цього нарису, у третій шпальті вгорі, треба читати: „національна політика у Польщі була оперта на ідеології польського агресивного націоналізму, що його основником був Роман Дмовскі..." — а не, як надруковано, „Дмоховський".

ПРОТОКОЛ

30-ої КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКА ВІДБУЛАСЯ В ДНЯХ ВІД 24-го до 28-го ТРАВНЯ 1982 РОКУ У РОЧЕСТЕРІ, Н. Й. У ГОЛІДЕЙ ІНН — ДЖЕНЕСІ ПЛЯЗА.

(1)

Тридцята Звичайна Конвенція Українського Народного Союзу відбулася у приміщеннях Голідей Інн — Дженесі Пляза у Рочестері, Ню Йорк — в днях: від понеділка 24-го травня до п'ятниці 28-го травня включно — 1982 року.

У Тридцятій Звичайній Конвенції УНСоюзу взяли участь:

1. Головний Екзекутивний Комітет у такому складі:
   д-р Іван Флис — головний предсідник
   д-р Мирон Куропась — заступник гол. предсідника
   сен. Павло Юзик — головний директор для Канади
   Марія Душник — заступниця гол. предсідника
   Володимир Сохан — головний секретар
   Уляна М. Дячук — головний касир
   Василь Оріховський — головний організатор

2. Головна Контрольна Комісія в складі:
   д-р Богдан Футей
   проф. Іван Телюк
   о. прот. Степан Біляк
   д-р Богдан Гнатюк
   мґр Іван Геврик

3. Головні радні:
   Інж. Анатолій Дорошенко, Текля Мороз, Андрій Джула, д-р Аскольд Лозинський, проф. Тарас Шмагала, Анна Гарас, Гелен Олек, Василь Дідюк, Іван Одежинський, інж. Мирослав Кальба, Микола Хоманчук, Роман Куропась, Михайло Сорока, Євген Репета.

4. Головний редактор щоденника „Свобода" — Зенон Снилик
   Редактор-емерит Антін Драган
   Редактор „Українського Тижневика" — Рома Сохан-Гадзевич

5. Почесні члени Головного Уряду УНСоюзу: Марія Чучман, інж. Степан Куропась, д-р Ярослав Падох, Ґеновефа Жеребняк, д-р Анна Чопик, Богдан Зорич, Володимир Запаранюк.

Делегати на XXX Звичайну Конвенцію УНСоюзу, затверджені Головним Екзекутивним Комітетом УНСоюзу.

Відділ	Ім'я і прізвище делеґата
1— 98	Володимир Чернега
3—409	Данило Слободян
5	Володимир Левенець
	Ярослав Хоманчук
	Стефанія Рудик
6	Іван Пециляк
7	Адольф Словік
8	Марія Кульчицька
	Петро Шкафаровський
10— 95	Константин Хільченовський
13	Павло Шевчук
	Ярослав Кушнір
14	Михайло Отрок
	Михайла Цяпка
15	Остап Зинюк
16	д-р Василь Лучків
17	пастор Олекса Р. Гарбузюк
19	д-р Роман Олесницький
20	Стефанія Легета
21—363	Юрій Пригода
22	Іван Ґавалюх
	Ольга М. Козак
25	д-р Богдан О. Шебунчак
	Марія Савчак
	Анатолій Домарацький
27	д-р Нестор Олесницький
29—265	Ольга О. Маліщак
30—333	Роман Дяків
32	Володимир Яців
	Іван Хитрук
33	Софія Оріх
34	інж. Лев Блонарович
35	Богдан Вовчик
36— 66	Марія Ковальчук
37	Ольга Осередчук
38—380	Степан Ґонза
39	Іван Пиндус
	д-р Іван Гвозда
40—149	інж. Роман Ю. Свистун
42	Іван Блиха
	Іван Хомко
43—142	Володимир Сиваник
44—124	Мартин Шишка
45	Микола Пришляк
	мгр Василь Колінко
47	Катерина Вайттед
	Роман Гарас
48	Степан Івасечко
49	Степан Вовк
51	Михайло Ольшанський
	Роман Яценків
53	Дмитро Головатий
	Карло Сачко
54—466	Василь Добчанський
55	Адам Ціздик
56	Петро Когут
57	Михайло Савків
59	Тарас Сливінський
	Дмитро Р. Стець
63	Михайло Турко
	Емма Турко
64— 18	Іван Бурній ст.
67— 23	Володимир Пепюк
70	Микола Шеремета
75	Богдан Верещинський
76	Юлія Демчук
	Володимир Боярський
78	Іван Петрунцьо
	Марія Петрунцьо
81—148	Антін Лукіянчук
82—463	Ольга У. Марущак
83	Андрій Кушнір
	Степан Гавриш
86	д-р Іван Сєрант
88	Володимир Квас
	д-р Олег Волянський
90	Іван Височанський
91—264	Петро Кочірка
93— 73	Олена Тренклер
94	Роман Татарський
	Володимир Борискевич-Бойд
	Теодор Судомир
96	Микола Драпала
99—169	Василь Валігун
102	Микола Бобечко
	д-р Андрій Жгута
103—205	Раїса Дорошенко
104— 26	Корнило Галушка
105	Йоам Ракочий
106	Андрій Іванюк
	Михайло Марчук
107—167	Василь Ванжула
112	Марія Федак
113	Іван В. Ярчак
	Карло Б. Гаванчак
114	Ольга Бережан
	Іван Сірик
115	Петро Бабич
116	Степан Шилкевич
120	Анна Рефт
	Іван Рефт
123	Іван Голик
	Софія Голик
125	Ґльорія Пашен
127	Марія А. Гаравус
	Василь Шарван
	Петро Гаравус
128— 62	Михайло Врона
130	Василь Піх
131	інж. Лев Боднар
	Микола Сенчишак
133	Ярослав Леськів
136	д-р Юліян Е. Куляс
137	Степан Колодруб
139— 12	Петро Питель
140—274	Іван Сенич
146	Григорій Корбях
	Володимир Годжак
147	Катерина Гуцайлюк
	Анна Саган
151—318	Анна Строт
153	інж. Іван Скіра
	Богдан Артимишин
	Володимир Зуляк
154— 85	Анна Яремко
155	Меланія А. Льоренс
	Петро Ґадек
	Степан Фединишин
156	Михайло Новак
157—225	Теодор Чурма
158	Емілія Саноцька
	Петро Польний ст.
	Василь Гладьо
161	Петро Садовий
	Іван Тиро мол.
	Дмитро Федорійчук
162—354	Яким Козел
163	Катерина Семен
	Тимко Бутрей
164	Марія К. Пелехата
165—417	Іван Бабин
168—152	Володимир Білик
170	Олександер Благітка
	Стелла М. Раєн
171	Ґеновефа Куфта
	Зенон Онуфрик
172	Петро Щерба
173	Ірина Щерба
	д-р Атанас Слюсарчук
174	Степан Зубаль
	Ярослав Базюк
175	Василь Папіж
	Михайло Остап
176	Іван Лаба
177—126	Марія Беднарчик
178— 65	Люїза Д. Кайзер
179—109	Григорій Жеребняк
180	Григорій Клименко
182	Петро Залуга
183	Дмитро Кошильовський
184	Богдан Ластовецький
191	Роман Гарасимяк
	Євген Наболотний
192—477	Ярослав Сенишин
194	Михайло Юзенів
	Юрій Костів
	мгр Іван Винник
200	Іван Пригода
	проф. Тиміш Білостоцький
204	д-р Василь Палідвор
	мгр Михайло Шпонтак
	Софія Карплюк
206	Лев Гардінк
	Дмитро Сарахман
209—247	Володимир Янів
213—290	Володимир Козак
214	Омелян Твардовський
216	Богдан Одежинський
	Олекса Стороженко
217	Теодор Кубарич
	Дмитро Пристай
218—119	Стефан Бурий
219	Марія Т. Юров
220	Едвін М. Блідий
	Петро Ґут
221	Михайло Карачевський
	Захар Колодій
	Михайло Банах
222—145	мгр Ярослав Кришталович
223—319	Іван Гринчишин
224— 9	Йосиф Ірха
226	о. д-р Павло Бабяк
230	Петро Ліщак
	Михайло Мартинишин
231—331	Василь І. Пастушок
233	Володимир Сілецький
	Олександер Крайчик
234	Михайло Іванців
235— 28	Михайло Бобер
236—129	Михайла І. Шкирпан
237	Михайло Крика
238	Анна Ремик
	Василь Мігован
239	інж. Володимир Винницький
240	д-р Максим Задойний
	мгр Василь Ліщинецький
	Володимир Якима
242	Йосип Чабан
	Андрея Чабан
243—355	Антін Гайдук
245	Михайло Мартиненко
	Микола Голінко
251	д-р Юрій В. Оришкевич
253— 52	Петро Гаврильців
254	Василь Романишин
256—433	Кирило М. Безкоровайний
257	Петро Сильчак
	інж. Августин Й. Рудник
259	Юлія Ґуглик
261	Петро Аркотин
266	Володимир Варшоша
	Ігор Римарук
267	Володимир Клозник
	Іван А. Флис
268	Дамян Зазуляк
269—248	Павло Фуга
270	Степан Островський
271	Іван Чопко
	Володимир Корчинський
276	Степан А. Іваницький
	Іван Новаковський
277	Семен Кравець
	Володимир Василенко
	Осип Гладун
278— 2	Євгенія Ваславська
281	Мирон Сірий
282—474	Катерина Лукач
283	Григорій Гавришків
284—280	Іван Василюка
285— 89	Олекса Скібіцький
286—312	Павлина Балутянська
287	Данута Ясінська
	Меланія Мілянович
288	Володимир Заґвоський
291—275	Віра Напора
292	Стефанія Федик
	Теодор Тимочко
	Микола Ціко
293	д-р Євген Федоренко
295	Евстахій Мотрович
296— 50	Петро Лобур
301	Юрій Паславський
303—309	Василь Лещук
304	Марія І. Гнатик
305	Маргарита Ґентош
	Йосиф Ґентош
307	Дмитро Ґалонжка
316	Володимир Гавриляк
	Іван Сверида
	Іван Новак
317—306	Микола Велич
320	Іван Малко
	Павло Фенчак
321	Дмитро Цюк
322—382	Андрій Кейбіда
323—203	Михайло Білик
324—438	Іван Бабяк
325	Василь Цюпа ст.
	Йосип Лисогір
327	Зеновія Зарицька
	Володимир Шпачинський
328— 58	Богдан Ковч
330—394	Ярослав І. Мартинюк
334	Стефанія Бохонок
336	Володимир Стригун
	Михайло Мельникович
337	Емануїл Притула
	Остап Стельмах
338— 41	Ольга Пішко
339—378	Михайло Луців
340— 60	Софія Оріховська
341	мгр Володимир Літинський
342—459	о. Тарас Чубенко
343—506	Марія Сверида
345	Михайло Каркоць
	Олександер Полець
346	Микола Петрівський
	Іван Росул
347	Дарія Цапар
348	Марія Макар
349	Михайло Захарко
350	Григорій Слобода
352	Ярослав Щербак
353	Дарія Оріховська
	д-р Богдан Цимбалістий
356	Михайло Депа
358	Мирослава Футей
360	мгр Іван Гаврилюк
	Богдан Пашковський
361	Степан Чума
	Іван Яремчук
	Роман Крупка
362	Федір Петрик
364	Петро Данилевич
	Василь Брездун
367	Василь Попович
	Петро Дзюба
368	Тарас Максимович
370—134	інж. Роман Гижий
371	Юліян Баранюк
	Володимир Шмирка
372	Йосиф Ярема
	Софія Лонишин
374	Володимир Гетьманський
375	Петро Тарнавський
	Іван Данківський
377—486	Осипа Михайленко
379	Василь Семків
	Петро Семків
	Степан Ґоляш
383	Осип Хома
385	Петро Ванаш
	Володимир Сас
386—132	Катерина Його
387	Мирон Сенчиківський
389—369	Михайло Хомин
395—100	Стефанія Лісович
397	інж. Михайло Нич
	мгр Іван Скочиляс
399	Роман Б. Припхан
	Степан Касіян
401—475	Степан Чорній
402	Яків Бурій
	Анна Бурій
406	Юлія Тащук
407	Василь Шаран
	о. Іван Ващук
408—415	о. Мирон Стасів
414	д-р Михайло Снігурович
	Стефан Данів
416—411	Катерина Онуфрик
418	Іванна Мельник
421	Бернард Л. Корчинський
422	Василь Євтушенко
	Юрій Будерацький
423	Карло Крайник
	мгр Орест Городиський
424	Петро Гурський
	Петро Дяків
427	Ярослав Гальчук
	Іван Кнігницький
430	д-р Іван Скальчук
	Михайло Ковалвчин
	Леонід Філь
432	Ярослав Білак
	Ярослава Зорич
	Бронислава Мельник
434	Михайло Дідух
437	Михайло Малинівський
	мгр Роман Чорнобіль
439	Володимир Зацерковний
440	Софія Куца
441	Дмитро Заневич
442	Семен Левицький
444	Лев Вовк
445	Стефанія Геврик
	Юрій Гвоздулич
448	Михайло Карпінський
450	Евстахія Мілянич
451	Єфим Омельченко
452	Марія Сцібайло
454—351	Микола Бережук
455-150	Леся М. Ничка
457	Уляна Старосольська
458	Данило Д. Пищ
	Ґенофера Руссо
460	Роман Горнич
461—412	Мирон Ґрох
462—505	Йосиф Р. Фаринич
464	Микола Хомин
465	Ольга Чума
	Іван Гиба
468—504	Петро Самець
469	Карпо Чорномаз
471	Павло Дубас
472	Іванна Т. Ґорчинська
473	Іван Хохлач
	д-р Осип К. Винницький
479— 31	Михайло Мізак
481	Гелен Возняк
484	Володимир Кроп
	Ірина Запаранюк
487—332	інж. Микола Денисюк
488— 79	Олександер Ліцевич
489	д-р Микола Шпитко
490— 11	Семен Чорномаз
492— 69	Віра Боцюрків
497—500	Михайло Наконечний
498—456	Олексан Карпінський
503—502	Теодор Войтів

КОНВЕНЦІЙНІ КОМІСІЇ

Головний Екзекутивний Комітет на своєму спеціяльному засіданні дня 14-го квітня 1982 року призначив, згідно з постановою 16-ої статті статуту УНСоюзу, наступних делеґатів до Конвенційних Комісій.

ВЕРИФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ:

1. Юліян Баранюк, 371-ий Відділ, Нюарк, Н. Дж.
2. Бернард Л. Корчинський, 421-ий Відділ, Ріджайна, Саск. Канада.
3. Роман Татарський, 94-ий Відділ, Детройт, Міш.
4. Михайло Ольшанський, 51-ий Відділ, Чікаґо, Ілл.
5. мгр Іван Гаврилюк, 360-ий Відділ, Бофало, Н. Й.

СТАТУТОВА КОМІСІЯ:

1. д-р Юрій Оришкевич, 251-ий Відділ, Клівленд, Огайо.
2. д-р Василь Палідвор, 204-ий Відділ, Ню Йорк, Н. Й.
3. Андрій Кейбіда, 322-ий Відділ, Нюарк, Н. Дж.
4. Стефанія Геврик, 445-ий Відділ, Вінніпеґ, Ман. Канада.
5. мґр Іван Скочиляс, 397-ий Відділ, Філядельфія, Па.

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ:

1. інж. Іван Скіра, 153-ий Відділ, Філядельфія, Па.
2. д-р Іван Сєрант, 86-ий Відділ, Ню Йорк, Н. Й.
3. Іван Малко, 320-ий Відділ, Балтимор, Мериленд.
4. Ґльорія Пашен, 125-ий Відділ, Чікаґо, Ілл.
5. мґр Володимир Літинський, 341-ий Відділ, Віндзор, Онт., Канада.

ПОНЕДІЛОК, 24-го травня 1982 року — год. 9.30 рано

РАННЯ СЕСІЯ

1. ВІДКРИТТЯ КОНВЕНЦІЇ

Конвенцію відкрив головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис і попросив пані Галину Сохань-Ґриддлі відспівати американський і канадський державні гимни. Опісля всі відспівали український гимн „Ще не вмерла Україна". Після відспівання гимнів, архиєпископ Української Православної Церкви в ЗСА Владика Марко провів молитву:

„Христос Воскрес! (3 рази) Боже великий, єдиний — у великому смиренні молимо Тебе: благослови спокоєм і братолюбієм наради цієї Конвенції Українського Народного Союзу, нашої найпершої братської установи на вільній американській землі. Допоможи, Господи, усім повноправним учасникам цих нарад керуватись братньою любов'ю і бажанням, щоб ця установа продовжувала конструктивну працю у службі її членству і нашій бездольній батьківщині, яка ворогом лютим розтерзана і в кайдани гіркої неволі закована. Не допусти, Боже наш, щоб наш Союз був розтерзаний незгодою і нетерпимістю. Не дай, щоб ми забули, що наші предки... „през незгоду, самі себе звоювали", а дай, щоб ми пам'ятали, що в єдності

сила і згода будує, а незгода руйнує. А якщо в нас немає згоди, прости нам, Господи, цей первородний гріх, який залишили нам у спадщині наші предки. Та не допусти, Боже, щоб дикий ворог радувався нашим розбратом і насміхався над нами, а дай, Господи, щоб брати наші і сестри з дітьми і внуками, ті, що на рідній не-своїй землі замучені, і ті, що з рідних осель вирвані і в тюрми і табори невольницької праці запроторені, порадувались, що на вольній землі брат з братом обнялись і заговорили словом братньої любови. Дай, Господи, щоб бодай на момент усміхнулась заплакана мати — наша Україна. Христос Воскрес (3 рази)!"

Після молитви головний предсідник д-р Іван Флис формально відкрив Конвенцію, попередивши відкриття таким вступним словом:

„Вельмишановні й дорогі Делеґатки і Делеґати! В імені Головного Екзекутивного Комітету та від себе особисто сердечно вітаю Вас на цій уже 30-ій з черги Звичайній Конвенції Українського Народного Союзу — вітайте!"

Наші конвенції підпорядковані тільки законам стейтів Америки і провінцій Канади, в яких наш Український Народний Союз веде свою діяльність, і вони є найвищою владою в усіх справах, що відносяться до нашого Союзу та його стану і діяльности. Ми зібралися тут на нашу 30-ту з черги Конвенцію згідно з цим статутом та з головним завданням: перевірити та оцінити діяльність обраних попередньою Конвенцією керівних органів за останні чотири роки та намітити такі пляни і винести такі рішення, які, в нашій оцінці, є найбільше на потребу нашому Союзові і його членам, та обрати таких осіб до керівних органів, яких ми вважаємо за найбільш кваліфікованих для здійснювання намічених плянів і виконування винесених рішень.

Ми щасливі, що в наших дебатах і в наших рішеннях ми не потребуємо блукати із зав'язаними очима, як сліпий Оріон мандрував до Сонця. За два роки нашому Союзові сповниться 90 років його існування та його найбільш завзятої і найбільш творчої мандрівки до нашого сонця, до кращої долі нас самих у Новому Світі та нашого українського народу у все ще поневоленому Старому Краю.

Але, знаючи наше минуле і пам'ятаючи про нього, ми повинні реально і вповні та завжди здавати собі справу із сучасного, з кожночасної нової ситуації, нових можливостей і нових труднощів, як і нових викликів та нових потреб.

Багато дечого нового заіснувало і протягом чотирьох років нашої каденції, хоча в нічому не змінилася проблема проблем нашого століття, себто поділу світу на два табори, які себе взаємно заперечують і виключають: на табір народовладдя з глибокими моральними засадами, що всі люди створені рівними та наділені їхнім Творцем невід'ємними правами, між якими є право на життя, волю та змагання до щастя, і на безбожницький табір рабовласників, які всіми засобами, включно з розбоєм і народовбивством, змагають до підкорення собі всього світу.

В Україні, після намарних спроб фізичного народовбивства, найбільш жорстоким прикладом якого назавжди залишиться в історії голодова облога України 1932-1933 роках та до відмічення 50-річчя якої в наступному 1983-му році приготовляється вільна українська громада на поселеннях, продовжується тепер не менш жорстоке народовбивство у формі „злиття націй", себто фізичне і духово-культурне „злиття" українського та інших неросійських народів у один московський „котьолок".

Очевидно, що народ наш український та інші волелюбні народи борються проти цієї народовбивчої затії московських поневолювачів, приносять у цій боротьбі великі жертви та очікують нашої допомоги і нашого заступництва у вільному світі.

В Америці у цьому чотирирічному часі на перше місце висунулася економічна нестабільність, що має свій вплив і на ситуацію в нашому Українському Народному Союзі.

У цьому, в багатьох відношеннях тривожному часі в світі, в Україні і в Америці, набрали нової гостроти і традиційні тенденції нашого внутрішнього розбрату.

Про стан і розвиток в нашому Українському Народному Союзі в цьому чотирирічному періоді інформують Вас наші звіти і вони становитимуть основу наших конвенційних дебат та наших рішень на чергові чотири роки. Моїм головним побажанням для цієї Конвенції є, щоб ми у наших дебатах і в наших рішеннях пам'ятали про велике і славне минуле нашого Союзу та думали про його майбутнє, і щоб наші дебати проходили в дусі того братерства, що є основою нашої організації.

При цьому пам'ятаймо, що за цими нашими нарадами, що відбуваються у час підготови до нашого найбільшого ювілею 1000-річчя хрищення України, з найбільшою увагою та з побажаннями і надіями слідкуватимуть наші приятелі, зокрема всі наші члени і наша велика громада, як і наші вороги — з цілком протилежними побажаннями.

Докладімо ж усіх зусиль, щоб виправдати надії наших членів і наших приятелів, зокрема їхні надії на нашу будучу діяльність у змаганнях до кращого завтра нас самих і тих, що прийдуть після нас, як і у нашій допомозі у змаганнях і боротьбі нашого українського народу за волю і незалежність.

На закінчення цих коротких вступних завваг згадаймо ще з пошаною та вшануймо хвилиною тихої молитви тих наших 2,836 членів, які протягом минулої чотирирічної каденції відійшли від нас у вічність, між ними і такі заслужені для Союзу, для громади і народу довголітні провідні діячі, як головний касир УНСоюзу Роман Слободян, довголітній головний контролер д-р Володимир Ґалан, довголітній головний радний і головний контролер Іван Іванчук, довголітній головний радний Володимир Дідик та головний радний Василь Гузар, усі почесні члени Головного Уряду Українського Народного Союзу.

Ще згадаю, що наш місцевий Конвенційний Комітет під проводом свого невтомного голови Володимира Гавриляка доклав багато знання і труду та всіх зусиль, щоб забезпечити цій нашій 30-ій Конвенції всі потрібні для нарад устаткування, приміщення для делеґатів і їх нарад, відповідну культурну програму-концерт і конвенційний бенкет, публікацію Конвенційної Книжки та про приємний побут в цьому місці. Цей Комітет заслужив собі на наш респект, подив і нашу вдячність.

На цьому відкриваю формально і згідно зі статутом 30-ту Звичайну Конвенцію Українського Народного Союзу та від серця і душі бажаю їй повного успіху. Щасти нам Боже"!

Своє втупне слово, головний предсідник переповів у скороченні англійською мовою.

Після цього, він попросив усіх делеґатів встати, щоб вшанувати однохвилинною мовчанкою всіх померлих членів УНСоюзу.

Опісля він представив зібраним делеґатам і гостям голову Конвенційного Комітету Володимира Гавриляка, підкреслюючи при тому, що він, В. Гавриляк, разом із членами Комітету доложив усіх зусиль до того, щоб зробити 30-ту Конвенцію одною з найкращих в історії УНСоюзу.

Володимир Гавриляк, вітаючи Конвенцію від усіх членів Конвенційного Комітету, сказав:

„Преосвященний Владико, Світла Конвенціє, Шановні Делеґати і Делеґатки! В імені Конвенційного Комітету, який складається з 5 Комісій в числі 26 осіб, я, як голова того Комітету, маю честь, привілей і велику приємність привітати Вас, Шановних Делеґаток і Делеґатів та всіх членів Головного Уряду на цій 30-ій Конвенції нашої великої братської організації — УНСоюзу, який є нашою національною репрезентацією, який є також славою і гордістю української спільноти в Америці й Канаді. Члени УНСоюзу і вся громада в Рочестері щиро вдячні Вам за вибір Рочестеру на місце цієї важливої й історичної Конвенції УНСоюзу. Ви вшанували тим нашу громаду, за що ми старалися віддячитися належною підготовою цієї Конвенції. Ми старались виконати все, що було можливе, на що наші скромні сили і відповідний час дозволили. Алеж підготовчої праці було дуже багато, не можна було все виконати на час і як слід. Ми спізнялись, ми робили помилки, а час не чекав на нас і не давав нам змоги направляти тих помилок і ми вибачаємось за всі наші недотягнення і помилки.

Про наші всі заходи і пляни ми інформували своєчасно на сторінках „Свободи" і „Юкреніен Віклі". Праці було немало і без жертвенної посвяти членів поодиноких Комісій, я, голова, не міг би був багато доконати. Тому, хай вільно мені буде подати Вам прізвища всіх членів Комітету, які причинились до виконання наших завдань. Вони є: Роман Куціль, Любомир Білик, Володимир Пилищенко, Тамара Денисенко, Роман Чорнобіль, Петро Лещишин, Ярослав Матковський, Микола Єйна, Євген Кулик, Вільям Андрусишин, Богдан Манджовський, Василь Попович, Іван Кучміль, Христя Ковч, Стефанія Павлович, Ярослава Кекіш, Іванна Мартинець, Василь Білан, Орест Соробей, Людвик Бах, Петро Дзюба, Теодор Кубарич, Микола Лилак і Михайло Малинівський. За їхню жертвенну співпрацю щире їм Спасибі.

Нашим бажанням є, щоб Ваш побут у Рочестері був приємний і довго, довго мило згадуваний. Тому сміло звертайтеся до всіх наших представників за порадами, чи інформаціями. Але нашим найбільшим бажанням є, щоб Ваші наради, дискусії, рекомендації і постанови відбувалися ділово, в братерськім дусі, толерантності і взаємнім вирозумінні. Добро УНСоюзу нехай буде одинокою ціллю всіх Ваших рішень — Щасти Вам Боже" !

Після цього слова, головний предсідник запропонував наступний порядок нарад:

ПРОГРАМА

30-ОЇ ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбудеться в місті
Р О Ч Е С Т Е Р, Ню Йорк
в готелі GENESE PLAZA/ Holiday Inn

починаючи від 24-го травня 1982 року
о год. 9.00 рано

1. Відкриття Конвенції;
2. Звідомлення Верифікаційної Комісії;
3. Вибір:
   а) Конвенційної Президії в складі: голови, двох заступників та двох секретарів;
   б) Виборчої Комісії в складі 14 членів;
   в) Комісії Просьб у складі 5 членів;
4. Покликання Пресової Комісії;
5. Звідомлення членів Головного Екзекутивного Комітету;
   головного предсідника д-ра Івана Флиса,
   заступника головного предсідника д-ра Мирона Куропася,
   головного директора для Канади сен. Павла Юзика,
   заступниці головного предсідника Марії Душник,
   головного секретаря Володимира Сохана,
   головного касира Уляни Дячук,
   головного організатора Василя Оріховського;
6. Звідомлення Головної Контрольної Комісії та її членів:
   мгра Івана Геврика,
   д-ра Богдана Футея,
   проф. Івана Телюка,
   о. прот. Степана Біляка,
   д-ра Богдана Гнатюка.
7. Звідомлення членів Головної Ради:
   інж. Анатолія Дорошенка,
   Теклі Мороз,
   Андрія Джули,
   д-ра Аскольда Лозинського,
   проф. Тараса Шмагали,
   Анни Гарас,
   Гелен Олек,
   Василя Дідюка,
   Івана Одежинського,
   інж. Мирослава Кальби,
   Миколи Хоманчука,
   Романа Куропася,
   Михайла Сороки,
   Євгена Репети.
8. Звідомлення головного редактора органу УНСоюзу „Свободи" — Зенона Снилика;
9. Дискусія над звідомленнями та їх прийняття;
10. Звідомлення Статутової Комісії, дискусія та ухвали;
11. Звідомлення Фінансової Комісії та визначення висоти запорук і платень платних членів Головного Екзекутивного Комітету;
12. Справа злуки УНСоюзу та УБСоюзу (її обговорення мусить відбутися перед другим голосуванням вибору Головного Уряду);
13. Вибір Головного Уряду УНСоюзу;
14. Звідомлення Комісії Просьб, дискусія та ухвали;
15. Внесення та ухвали для добра організації;
16. Різні справи;
17. Закриття Конвенції.

Іван Скочиляс (397) запропонував, щоб порядок нарад прийняти без змін.

Микола Бобечко (102) піддержав внесок.

Іван Скальчук (430) заквестіонував порядок звітування членів Контрольної Комісії (6-та точка порядку нарад). Сказав, що на Річних Нарадах Головного Уряду УНСоюзу на протязі трьох останніх років (1979, 1980 і 1981) першим завжди звітував д-р Богдан Футей. Тепер подано, що першим звітуватиме мґр. Іван Геврик. Завважив, що це спірна справа, над якою можна довго дискутувати. Запропонував, щоб цю справу передати до розгляду Комісії Просьб і Скарг, яка перед 6-ою точкою подала б Конвенції своє рішення. В цей спосіб, на його думку, обминеться непотрібну довгу дискусію, а теж Конвенція докаже, що поступає в дусі братерства.

Головний предсідник д-р І.Флис відповів, що на порядку нарад подано тільки прізвища членів Контрольної Комісії, а ніде не сказано, які є їхні титули, тобто не подано, хто є головою Контрольної Комісії, хто є заступником, чи секретарем.

Ярослав Білак (432) сказав, що те, що запропонував його передбесідник І. Скальчук, може вирішити сама Конвенція, коли прийде до звітування, на внесок когось із делеґатів. Це, що сказав І. Скальчук, не відноситься до прийняття програми Конвенції. Натомість він попросив, щоб до внеску на прийняття програми Конвенції внести поправку, щоб точку „Звіт Комісії Просьб" перенести в групу „Звіти Комісій", тобто після 11-ої точки програми Конвенції. Звернувся до внескодавця мґра І. Скочиляса, щоб він погодився на таку поправку.

Д-р І. Флис підкреслив, що предсідник Конвенції покликує до звітування Комісії тоді, коли він має час на це. Не всі Комісії будуть разом готові до звітування і звітують ті Комісії, котрі скорше відбудуть свої наради і приготують їхній звіт.

Августин Рудник (257) піддержав внесок, щоб порядок нарад Конвенції прийняти так, як був поданий.

Іван Лаба (177) поставив внесок, щоб закрити дискусію і прийняти порядок нарад так, як був поданий, і перевести голосування над ним.

Ґльорія Пащин (125) попросила, щоб внесок, який був поданий українською мовою, подати теж англійською мовою.

І. Скочиляс ще раз повторив свій внесок, який д-р І.Флис переклав на англійську мову.

Іван Блиха (42) завважив, що в порядку нарад немає точки „уділення абсолюторії уступаючій Управі", на що **д-р І. Флис** відповів, що прийняття звітів рівняється уділенню абсолюторії.

Головний предсідник д-р І. Флис перевів голосування над прийняттям порядку нарад, який прийнято великою більшістю голосів (3 голосували проти). В дальшому він покликав на дверників Конвенції делеґатів Степана Колодруба (137), Івана Пригоду (200) і Івана Хомка (42).

Після цього, він попросив до слова відомого і шанованого адвоката міста Рочестеру Білла Андрусишина, який з черги представив заступника мейора Рочестеру Джеррі Коррана. Заступник мейора привітав делеґатів і зібраних гостей та побажав успішно провести Конвенцію.

2. ЗВІДОМЛЕННЯ ВЕРИФІКАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

Головний предсідник д-р І. Флис попросив до звіту голову Верифікаційної Комісії суддю Бернарда Корчинського.

Суддя Б. Корчинський подав склад Верифікаційної Комісії, а то: Бернард Корчинський, голова, Іван Гаврилюк, секретар української мови, та члени: Роман Татарський, Юліян Баранюк і Михайло Ольшанський. Попросив секретаря Комісії І. Гаврилюка, щоб він подав звіт по-українськи.

Мґр І. Гаврилюк подав, що Верифікаційна Комісія:

1) перевірила і затвердила обчислення з виказів повноправних членів та їх управнення до вибору на делеґатів, документацію про об'єднання Відділів та вибору спільних делеґатів і картотеки делеґатів для ствердження їх кваліфікації;

2) розглянула апеляцію проти рішення Екзекутиви та ствердила, що делеґати на 30-ту Конвенцію УНСоюзу з 51-го Відділу в Чікаґо, панове Михайло Ольшанський і Роман Яценків, були правильно обрані;

3) переглянула документи запротестованих зборів і виборів делеґатів у Відділах ч. 5 в Асторії, Н.Й., ч. 88 у Керґонксоні, Н. Й., ч. 172 у Виппані, Н.Дж. та ч. 372 у Плейнфілді, Н.Дж. та затвердила попередні рішення Головного Екзекутивного Комітету про правосильність зборів і виборів делеґатів у тих Відділах;

4) ствердила, що під цю пору, дня 24-го травня 1982 року, є зареєстрованих 396 делеґатів, 26 членів Головного Уряду та 7 почесних членів Головного Уряду.

Суддя Б. Корчинський, який заразом виконував обов'язки англомовного секретаря Верифікаційної Комісії, подав повищий звіт англійською мовою. При тому сказав, що коли б хто мав якісь зажалення, чи питання відносно поданого звіту, повинен писемно звертатися до секретаря Верифікаційної Комісії І. Гаврилюка, щоб Комісія розглянула справу.

Головний предсідник І. Флис подав присутнім до відома, що звіту Верифікаційної Комісії не треба формально приймати, бо Комісія стверджує стан, який вона застала на Конвенції.

Володимир Винницький (239) заторкнув справу почесних членів. Сказав, що Верифікаційна Комісія не врахувала до них бувшого предсідника УНСоюзу Йосипа Лисогора і редактора-емерита Антона Драгана. Попросив, щоб вияснити цю српаву.

Суддя Б. Корчинський вияснив, що оба згадані панове не є почесними членами Головного Уряду УНСоюзу.

Головний предсідник д-р І.Флис додав до повищого вияснення, що Головний Уряд на одному з своїх засідань вирішив дати редакторові-емеритові усі такі привілеї, які мають почесні члени Головного Уряду і тому надав йому титул почесного редактора. Зроблено це з метою, щоб редактор-емерит Антін Драган міг дальше допомагати Екзекутивному Комітетові і писати те, що просить його Екзекутива та щоб міг брати участь у всіх засіданнях Головного Уряду УНСоюзу. При тому подякував редакторові-емеритові за його працю і поміч. Попросив, щоб хтось інший вияснив справу Й. Лисогора.

Суддя Б. Корчинський сказав, щоб усі справи, які є спірні, подати на письмі до Верифікаційної Комісії, а не дискутувати їх і протягати час Конвенції.

Лев Боднар (131) ствердив, що Екзекутива УНС зробила нефортунне потягнення, ставлячи М. Ольшанського на члена Верифікаційної Комісії. Сказав, що делеґатство М. Ольшанського є оспорюване, бо збори 51-го Відділу, від якого М. Ольшанський є делеґатом, відбулися нелеґально.

Д-р Роман Олесницький (19) ствердив, що на 29-ій Конвенції була довше дискутована справа делеґатства почесного члена д-ра Ярослава Падоха і тоді вирішено, що він має право бути делеґатом. Так само представляється справа Й. Лисогора — він є делеґатом на 30-ту Конвенцію УНСоюзу.

Андрій Джула (161) завважив, що в обчисленнях Верифікаційної Комісії мусіла зайти помилка, бо з Піттсбурзької Округи не прибули ще два делеґати.

Суддя Б. Корчинський вияснив, що реєстрація ще продовжується і це не був їхній остаточний звіт. При цьому підкреслив, що Й. Лисогір є повноправним делеґатом на 30-ту Конвенцію і він не розуміє, чому, цю справу квестіонують.

3. ВИБІР ПРЕЗИДІЇ І КОМІСІЙ

Головний предсідник д-р І. Флис подав, що на черзі є вибір Президії Конвенції, вибір Виборчої Комісії у складі 14 членів і 3-ох заступників та Комісії Просьб і Скарг у складі 5 членів. Опісля попросив, щоб хтось із залі подав кандидата на предсідника Конвенції.

Андрій Кейбіда (322) запропонував на предсідника Президії 30-ої Конвенції Леоніда Філя, делеґата 432-го Відділу з Торонто, Канада, широковідомого союзового і громадського діяча в Канаді, який на 29-ій Конвенції УНСоюзу виконував обов'язки першого заступника предсідника.

Пропозицію піддержали: Михайло Хомин (389), Петро Сильчак (257), Августин Рудник (257), Марія Федак (112) і Тарас Максимович (368).

Йосип Лисогір (325) найменував на предсідника Конвенції другого кандидата, адвоката Юліяна Куляса, делеґата 136-го Відділу з Чікаґо, відомого бізнесмена і професіоналіста, бувшого старшину американського військового летунства, відомого союзового і громадського діяча того міста, видатного адвоката, який під цю пору дуже успішно обороняє Володимира Половчака 14-літнього юнака з України, який хоче залишитися в Америці, а Совєтський Союз робить заходи, щоб його Америка депортувала.

Кандидатуру д-ра Ю. Куляса піддержали: Василь Шарван (127), Андрій Іванюк (106), Василь Євтушенко (422), Іван Винник (194), Корнило Галушка (104), д-р Михайло Снігурович (414) і Михайло Ковальчин (430).

Іван Бурнадз (64) подав внесок, щоб закрити листу тих, які піддержують зголошену кандидатуру д-р Куляса. Внесок прийнято одноголосно. На запит головного предсідника **д-ра І. Флиса,** як делеґати бажають голосувати на предсідника Конвенції, зголосилися до слова:

Іван Лаба (177) запропонував, щоб голосування було явне — піднесенням рук, так як це практикувалося на попередніх конвенціях.

Ярослав Гальчук (427) запропонував, щоб голосувати бальотами, тобто, щоб перевести тайне голосування на предсідника 30-ої Конвенції УНСоюзу.

Степан Іваницький (276) піддержав пропозицію Я. Гальчука, щоб голосувати бальотами.

З огляду на те, що була пропозиція тайного голосування, головний предсідник зарядив таке голосування і вияснив його процедуру. Над способом голосування вив'язалася коротка дискусія — деякі делеґати висловили своє недовір'я Верифікаційній Комісії.

Ярослав Білак (432) запропонував, щоб обидва кандидати на предсідника Конвенції виделеґували своїх обсерваторів, які були б присутні при обчислюванні бальотів.

Головний предсідник д-р І. Флис попросив делеґатів Андрія Кейбіду і Йосипа Лисогора, щоб вони були такими обсерваторами. Вони погодилися на це, як теж і делеґати. Після цього головний предсідник представив делеґатам обидвох кандидатів на предсідника Конвенції.

Тимко Бутрей (164) попросив, щоб делеґати зазначували на бальоті число їхнього Відділу, що спонтанно відкинено.

Данило Пищ (458) запропонував, щоб той кандидат на предсідника Конвенції, який матиме менше голосів, був автоматично заступником предсідника Конвенції, що теж відкинено.

Після короткої перерви, **голова Верифікаційної Комісії суддя Бернард Корчинський** подав вислід голосування:

Леонід Філь	239 голосів
Юліян Куляс	180 голосів
Уневажнено	6 голосів
Разом голосувало	425 делеґатів
Не голосували	4 делеґати

Після того, **головний предсідник д-р І.Флис** попросив, щоб подати кандидатів на двох заступників предсідника Конвенції та двох секретарів — української і англійської мови.
Мгр Іван Скочиляс (397) подав на заступника предсідника Володимира Бойд-Борискевича (94) і адв. Нестора Олесницького (27), а на секретарів Марію Савчак (25) в українській мові та Меланію Мілянович (287) в англійській мові.

Зголошені кандидатури піддержали: Михайло Хомин (389), Августин Рудник (257), Дмитро Заневич (441), Омелян Твардовський (214), д-р Олег Волянський (88).
Марія Гаравус (127) поставила внесок, щоб замкнути піддержування зголошених кандидатур. Внесок піддержали Марія Пелехата (165-417), Володимир Яців (32) і Ярослав Базюк (183). Другої листи на заступників предсідника Конвенції і секретарів не зголошено.
Головний предсідник д-р І. Флис перевів голосування над поданою листою. Листу прийнято великою більшістю голосів — 13 голосувало проти. Після цього він перевів зголошування кандидатів на членів Виборчої Комісії, яка повинна складатися із 14 осіб.

Кандидати до Виборчої Комісії:

Андрій Іванюк (106) зголосив **Михайла Марчука (106)**
Іван Лаба (177) зголосив **Миколу Бобечка (102)**
Семен Чорномаз (490) зголосив **Володимира Боярського (76)**
Марія Федак (112) піддержала кандидатуру **Миколи Бобечка**
Іван Скальчук (430) подав **Миколу Пришляка (45)**
Богдан Одежинський (216) зголосив **Михайла Хомина (389)**
Карло Крайник (423) зголосив **Василя Семкова (379)**
Володимир Ґоджак (146) зголосив **Григорія Корб'яка (146)**
Володимир Бойд-Борискевич (94) зголосив **Ярослава Базюка (175)**
Роман Фаринич (462) зголосив **Лева Вовка (444)**
Петро Дяків (427) зголосив **Романа Свистуна (40)**
Михайло Хомин (389) зголосив **Богдана Одежинського (216)**
Мирон Сірий (281) зголосив **Володимира Янева (209)**
Микола Бережук (454) зголосив **Єфима Омельченка (451)**
д-р Андрій Жгута (102) зголосив **Ярослава Щербака (352)**
Іван Ґавалюх (22) зголосив **Марію Беднарчик (178)**
Богдан Ковч (328) зголосив **Зеновію Зарицьку (327)**
Дмитро Пристай (217) зголосив **Теодора Кубарича (217)**
Осип Гладун (277) зголосив **Володимира Василенка (277)**
Іван Ярчак піддержав кандидатуру **Марії Беднарчик**

Роман Крупка (361) зголосив **Івана Яремчука (361)**
Лев Боднар (131) зголосив **Степана Чуму (361)**
Степан Куропась (почесний член) зголосив **Івана Ґавалюха (22)**
Михайло Наконечний (497) зголосив **Юрія Гвоздулича (445)**
Микола Шпитко (489) зголосив **Миколу Денисюка (487)**
Іван Скочиляс (397) зголосив **Петра Тарнавського (375)**
Ярослав Кришталович (222) зголосив **Богдана Ковча (328)**
Ярослав Кушнір (13) зголосив **Михайла Цяпку (14)**
д-р Михайло Снігурович (414) зголосив **Лева Боднара (131)**
Михайло Шпонтак (204) піддержав кандидатуру **Степана Чуми**
Юрій Гвоздулич (445) зголосив **Павла Шевчука (13)**
Василь Шаран (64) зголосив **Якова Бурія (402)**
Іван Бурнадз (64) зголосив **Григорія Клименка (182)**
Петро Ґерек (155) зголосив **Корнила Галушку (104)**
Микола Бобечко (102) зголосив **Анну Ремік (238)**
Володимир Зуляк (153) зголосив **Богдана Артимишина (153)**
Олекса Стороженко (216) зголосив **Омеляна Твардовського (214)**
Семен Кравець (277) піддержав кандидатуру **Володимира Василенка**
Володимир Якима (240) зголосив **д-ра Максима Задойного (240)**
Іван Кнігницький (430) зголосив **Павла Дубаса (471)**
Василь Лещук (303-309) зголосив **Марію Гнатик (304)**

Володимир Сохан, головний секретар відчитав усі прізвища кандидатів до Виборчої Комісії і подав числа їхніх Відділів по-українськи і по-англійськи.

Після цього приступлено до зголошування кандидатів до Комісії Просьб, яка складається з 5 осіб.

Кандидати до Комісії Просьб:

Андрій Іванюк (106) зголосив **Антона Гайдука (243-355)**
Лев Боднар (131) зголосив **Стефанію Легету (20)**
Іван Винник (194) зголосив **Михайла Шпонтака (204)**
Микола Денисюк (487) зголосив **д-ра Миколу Шпитка (489)**
д-р Михайло Снігурович (414) зголосив **Катерину Онуфрик (416-411)**
Іван Яремчук (361) зголосив **Романа Крупку (361)**
Іван Скіра (153) зголосив **Володимира Зуляка (153)**
Йоан Ракочий (105) зголосив **Раїсу Дорошенко (103)**
Богдан Одежинський (216) зголосив **Михайла Нича (397)**
сен. Павло Юзик зголосив **мгра Ярослава Білака (432)**
д-р Роман Олесницький (19) зголосив **д-ра Олега Волянського (88)**
Михайло Нич (397) зголосив **Анну Яремко (154)**
Роман Фаринич (462) зголосив **Данила Пища (458)**
Теодор Кубарич (217) зголосив **Дмитра Пристая (217)**
д-р Мирон Куропась зголосив **Тараса Максимовича (368)**
Роман Яценків (51) зголосив **Ореста Городиського (423)**
Дмитро Стець (59) зголосив **Тараса Сливінського (59)**
Михайло Хомин (389) зголосив **Михайла Каркоця (345)**
Роман Припхан (399) зголосив **Івана Скочиляса (397)**

Інж. Микола Денисюк (487) запропонував замкнути листу кандидатів до Комісії Просьб, що прийнято.

Мгр І. Скочиляс подав, що Петро Тарнавський (375) кандидатуру якого він був зголосив до Виборчої Комісії, відтягнув звідтіля свою кандидатуру і просить, щоб зголосити його кандидатуру до Комісії Просьб. Всі на це погодилися і мгр І. Скочиляс зголосив П. Тарнавського до Комісії Просьб.

ПЕРЕРВА НА ОБІД — ДО ГОД. 2.30 ПО ПОЛ.

ПОНЕДІЛОК, 24-го травня 1982 р.
ПОПОЛУДНЕВА СЕСІЯ — год. 2.30

Сесію відкрив головний предсідник д-р Іван Флис, привітав приявних і подякував усім делеґатам від себе і Головного Екзекутивного Комітету за повну співпрацю, завдяки якій ранню сесію переведено в означеному часі і в порядку. Провід Конвенцією передав обраному предсідникові Конвенції Леонідові Філеві.
Леонід Філь привітав приявних, подякував в імені цілої Президії, яка теж зайняла свої місця, за честь і довір'я та підкреслив, що він, як і інші члени Президії, здають собі справу з обов'язку і відповідальности, що вони їх прийняли на себе добровільно. Підкреслив що члени Президії свідомі відповідальности перед УНСоюзом, який має за собою світлу і незаплямлену історію, як теж свідомі відповідальности перед нащадками, які перебиратимуть УНСоюз в майбутньому. Сказав, що від цієї Конвенції залежатиме більший чи менший проґрес на майбутні чотири роки. Підкреслив, що він і члени Президії бажають, щоби у братській, дружній співпраці, у взаємному зрозумінні та в шуканні компромісів там, де їх потрібно, знайти кращі шляхи для успішної праці на майбутнє. Запевнив, що він і члени Президії постараються виконати це завдання з честю, а при тому попросив у присутніх допомоги, щоб Конвенцію перевести справно, не скликаючи вечірніх сесій.

4. ПОКЛИКАННЯ ПРЕСОВОЇ КОМІСІЇ

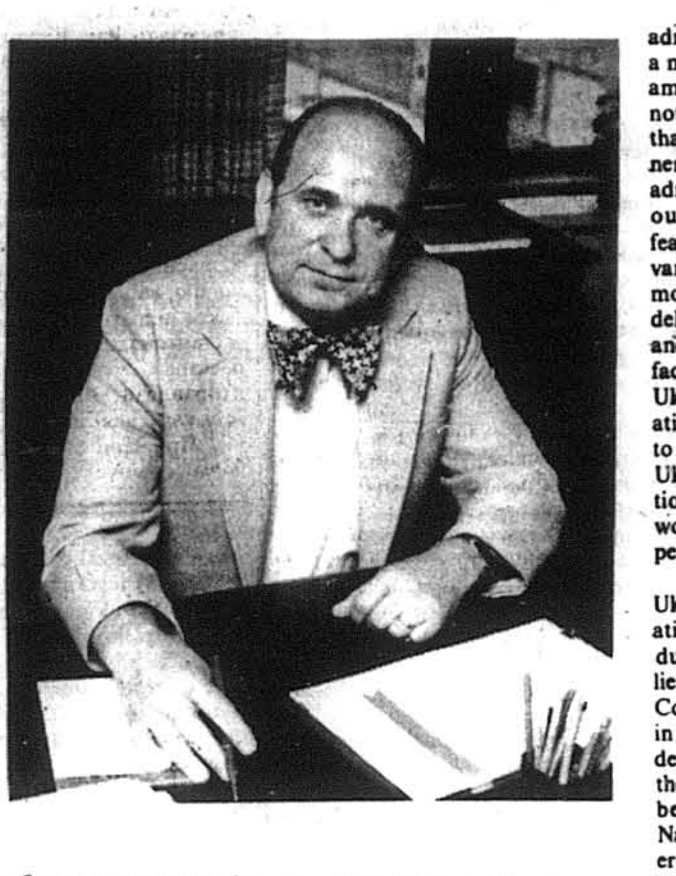
Після цього він приступив до чергової точки порядку нарад — покликання Пресової Комісії. Зазначив, що згідно зі статутом, привілей назначити Пресову Комісію належить до предсідника Конвенції. До Пресової Комісії він покликав: гол. редактора „Свободи" Зенона Снилика, ред. емерита Антона Драгана, ред. „Українського Тижневика" Рому Сохан-Гадзевич, Гелену Олек, Василя Шарвана, ред. Володимира Левенця, Зенона Онуфрика, Ґеновефу Жеребняк, Василя Дідюка, Уляну Любович і д-ра Євгена Федоренка.

5. ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Приступаючи до наступної точки — звітів Головного Екзекутивного Комітету і Головного Уряду, попросив, щоб делеґати висловились, чи хотять, щоб були обмеження відносно часу звітування, бо всі звіти є надруковані, а йдеться тільки про додатки до звітів.
Йоан Ракочий (105) запропонував, щоб друковані звіти прийняти та щоб звітодавці їх не повторяли, а натомість дали короткі доповнення до своїх звітів.
Предсідник Конвенції Л. Філь вияснив, що під цю пору не можна ще ставити внеску на прийняття звітів, бо та точка ще не є на порядку нарад.
Мгр І. Скочиляс (397) запропонував, щоб час додаткового звітування головних радних тривав 5 хвилин, а членів Головного Екзекутивного Комітету не обмежувати часом. Внесок піддержав М. Каркоць (345) додаючи поправку до внеску, щоб членам Екзекутивного Комітету обмежити час звітування до 10 хвилин. При цьому піддержав попередньо вже висловлену думку, щоб звітодавці не повторяли тих справ, які вони порушили в надрукованих звітах.
Д-р О. Волянський (88) поставив внесок закрити дискусію на цю тему і перевести голосування над поданим внеском. Його піддержав **Володимир Яців (32)**.
Предсідник Конвенції Л. Філь перевів голосування, який прийнято великою більшістю голосів. 16 голосувало проти.
Д-р Юліян Куляс (136) завважив, що перший внесок, який поставив мгр І. Скочиляс, звучав інакше, а голосування переведено над внеском разом з додатком, який вніс М. Каркоць. Заявив, що це не є згідне з парляментарною процедурою.

Після короткої дискусії та з метою, щоб не продовжувати нарад, перший внескодавець, мгр І. Скочиляс, погодився, щоб його внесок доповнити додатком М.Каркоця в один внесок.

Звіт головного предсідника д-ра Івана О. Флиса

Час урядування теперішньої адміністрації почався в найбільш мирний спосіб, але я, на жаль, мушу звітувати, що він довго не продовжувався і не закінчився в мирний спосіб. У цьому часі урядування ми святкували наше 85-ліття і святкування відбулися в багатьох місцевостях і містах, між ними у: Ню Йорку, Філядельфії, Клівленді, Чікаґо та в інших містах. Із вдоволенням та глибокою гордістю члени Українського Народного Союзу віддали пошану тим, які зорганізували Український Народний Союз, і тим, які працювали для його добра протягом 85 років.

У Вашінгтоні, Д.К., Український Народний Союз зорганізував і перевів два зібрання в обороні людських прав. Нашим працівникам Українського Народного Союзу: нашому заступникові головного предсідника Миронові Куропасеві, нашому головному радному Тарасові Шмаґалі і нашому колишньому головному радному Євгенові Іванцеву треба висловити вдячність за блискучу організацію цих зібрань. Широку популярність тих зібрань між нашими законодавцями, конґресменами і сенаторами, треба у великій мірі завдячувати цим трьом стійким працівникам УНС. Ми дякуємо їм за добре виконану роботу.

Протягом минулих чотирьох років ми продовжували нашу щедру підтримку наших виховних, культурних, релігійних і спортових інституцій і я впевнений, що більшість з них вдячні за ту допомогу, яку вони одержали від Українського Народного Союзу.

В останніх чотирьох роках, ми були свідками деяких рідкісних явищ, у цьому: зменшення членства УНС та збільшення суми забезпечення нових членів, збільшення наших активів, збільшення прибутків від наших інвестицій, наш новий будинок був вповні винаймлений, продано наші колишні приміщення та зросла популярність „Українського Тижневика". З великою приємністю починаю писати цей звіт для делеґатів цієї Конвенції і я впевнений, що він буде поширений для всіх членів Українського Народного Союзу.

Фінансовий департамент

Останні чотири роки можна схарактеризувати ствердженням, що фінансова ситуація була менше стабільна. Фінансовий департамент УНС злагіднив бурю і буде це продовжувати. Збільшення відсоткової стопи було корисне для УНС, якщо мова про нові інвестиції, за виїмком тієї інвестиції, яку УНС зробив у новий будинок та за яку УНС одержав у 1981-му році заледве 4%. Інфляція продовжує пожирати заощадження, зокрема заощадження старших, які залежні від прибутку від їхніх заощаджень, щоб покривати їхні щоденні видатки на прожиток. Теперішня рецесія, започаткована нашим крайовим правлінням для відвернення інфляції, викликала непевність відносно її ефективности.

Наші члени зменшили свої позички для Української Національної Корпорації Віднови Міста (українську назву цієї корпорації встановлено на: „Корпорація Дому УНС". Таку назву вживається в інших українських звітах, отже в дальшому вживатимемо її в цьому звіті), змушуючи УНС позичати в банку на найвищу відсоркову стопу. Ми тепер так заборговані на суму 845,000.00. Як досі, ми не мали успіху в заходах, щоб одержати постійну гіпотечну позичку (морґедж) на наш новий будинок. Проте, ми мусимо дістати таку позичку, щоб поставити на стабільний рівень нашу річну господарку та щоб до деякої міри звільнити нашу інвестицію в цьому будинку. Ми заплатили нашим членам більші відсотки від їхніх позичок, аніж ми були зобов'язані згідно з умовами Боргових зобов'язань, що УНС вчинив в користь наших членів. Головний Екзекутивний Комітет не бажав використовувати наших членів виплатою відсотків у такій висоті, яку встановлено у зобов'язаннях. В 1981 році Корпорація Дому УНС виплатила нашим членам 14% від ужитку їхніх грошей і тепер очікується, що ці відсотки збільшаться в 1982-му році. Теперішня сума позичок від членів виносить 3,914,000.00, з чого більшу частину залишено в УНС в результаті зусиль пані Уляни Дячук, головного касира УНС. Українському Народному Союзові за його інвестицію в новому будинку Корпорація Дому УНС заплатила в 1981-му році 4%. Наше майно збільшилося і з кінцем 1981-го року виносило 46,000,000 долярів: цей балянс дальше збільшується. Збільшилася сума вкладок, що їх заплатили члени, бо хоча кількість членів зменшилася, то збільшилася висота суми забезпечення. Наш прибуток від інвестицій збільшився до 6.8%.

Вкладки, зібрані від членів протягом останніх 4 років, дійшли до суми 12,087,118.00. За попередніх 4 роки вони виносили 12,081,371.00

На початку нашого керівництва ми були власниками будинків при 77-79-81-83 Ґренд стріт, приміщень, що їх раніше займав УНС для своєї головної канцелярії, як також прилеглих будинків для складів.

Ми негайно прохали зменшення оцінки вартости посілостей при Ґренд стріт на тій підставі, що тих посілостей не вживається і тому вони мають меншу вартість. У належний час усі реальностеві податки від будинків при Ґренд стріт були зменшені на майже 4,800 дол. річно. Ми не могли здобути зменшення податків за роки перед 1978-мим роком, бо на таке зменшення в тому часі не було внесене відповідне подання. Усі ці будинки продані і гіпотечні позички, що їх УНС уділив на закуп тих будинків, тепер сплачується.

У нашому портфелі є старі бонди на дуже низькі відсотки. Ліквідація таких бондів та інвестиція фондів з їх продажу у вартісних паперах, які тепер є на ринку та які приносять більші відсотки, виказувала б в році їх продажу більшу втрату. Тому то УНС обмежується до продажу деяких низьковідсоткових бондів тільки в таких випадках, коли таку втрату можна покрити в короткому часі більшими відсотками від нових бондів.

Гіпотечні позички-морґеджсі признається членам тільки на закуп домів і — якщо це конечне — церков.

The period of our present administration commenced in a most peaceful mánner,but I am sorry to report that it did not proceed so for long nor that it ended in a serene manner. During this period of administration we celebrated our 85th Anniversary and feastivities were celebrated in various towns and cities, among them: New York, Philadelphia, Cleveland, Chicago, and other cities. With satisfaction and deep pride, the Ukrainian National Association members paid homage to those who organized the Ukrainian National Association and those who have worked for its good over a period of 85 years.

In Washington, D.C. the Ukrainian National Association organized and conducted two Human Rights Rallies. The Ukrainian Congress Committee of America came in on some of the glory to be derived from the conduct of the second rally. Thanks must be paid to our Ukrainian National Association workers: our Supreme Vice President Myron Kuropas, our Supreme Advisor Taras Szmagala, and our former Supreme Advisor Eugene Iwanciw for an excellent organization of these rallies. The wide popularity of such rallies among our lawmakers, congressmen and senators alike, is due in large measure to these stalwart U N A workers. Our thanks to them for a job well done.

During the past four years, we have continued to generously support our educational, cultural, religious and athletic institutions, and I am certain that most of them are grateful for the aid that they received from the Ukrainian National Association.

In the last four years, we have witnessed a number of phenomena, among them a decrease in U N A membership, and increase in insurance purchased by new members, an increase in assets, an increase in the yield on our investments, our new building being fully rented, sale of our former quarters, and the growth in popularity of The Ukrainian Weekly. It is with great pleasure that I undertake to write this report for the delegates to this Convention, which I am certain will be disseminated to all members of the Ukrainian National Association.

Financial Department

The last four years can be categorized by stating that the financial situation has been more unstable. The financial department of U N A has weathered the storm and will continue to do so. Increase in interest rates has benefited the U N A as far as new investments are concerned except when we speak of the investment that the U N A has made in our new building, on which the U N A received a mere 4% in 1981. The inflation continues to eat away savings, especially the savings of the elderly who depend on the income from their savings in order to afford their daily livelihood. The present recession, induced by our national government in order to defuse inflation, has produced uncertainty as to its effectiveness.

Our members have decreased their loans to the Ukrainian National Urban Renewal Corp., forcing the U N A to borrow from a bank at prime rate. We a e presently so indebted to the extent of $845,000. To date, we have been unsuccessful in placing a permanent mortgage on our new building. We must however place such a mortgage in order to put our annual operations on a stable level and in order to free, to some extent, our investment in this property. We paid our members higher interest rates than we were obligated to under the terms of the notes of indebtedness which the U N A executed in favor of our members. The Supreme Executive Committee did not desire to take advantage of our members by paying them the interest rate stated in the notes. In 1981 the Ukrainian National Urban Renewal Corp. paid our members 14% for the use of their money, and it is expected this percentage will rise in 1982. The members' loans presently amount to $3,914,000, most of which has been left with the U N A as a result of the efforts of Mrs. Ulana Diachuk, the Supreme Treasurer of the U N A The Ukrainian National Urban Renewal Corp. paid the U N A 4% in 1981 for its investment in the new building.

Our assets have increased to $46,600,000 by the end of 1981 and this balance continues to grow. There is an increase in the amount of membership dues being paid, although the membership has decreased in number, due to larger amounts of insurance purchased. Our yield on investments has increased to 6.8%.

Dues collected from members during the last four years amounted to $12,078.118. For the prior four years they amounted to $12,081,371.

At the beginning of our stewardship, we found ourselves in ownership of buildings 77-79-81-83 Grand Street, the premises formerly occupied by U N A as its headquarters, as well as adjoining storage buildings. All of these buildings have been sold, and presently mortgages which the U N A granted on the premises are being currently paid. We promptly requested the reduction of the real estate assessments on the Grand Street properties on the theory that such premises were not being used and therefore were of lesser value. In due course, all real estate taxes of the three buildings on Grand Street were reduced by almost $4,800 annually. We could not obtain a tax reduction for years earlier than 1978, inasmuch as no application for reduction had been filed.

In our portfolio are old bonds with a very low interest rate. To liquidate such bonds and invest the proceeds in higher interest-bearing bonds presently being marketed would mean showing a large loss in the year of sale. The U N A therefore limits itself to selling some low-yielding bonds but only in cases when such loss can be made up in a short time from greater interest received on new bonds.

Mortgages are being granted to members only for the purchase of homes, and to churches, where necessary. Comments on the Financial Department of U N A could not be concluded without praising Mrs. Ulana Diachuk for the way she conducts this department. A totally devoted UNA official, she spares no time or effort in making each day more beneficial for the treasury of U N A.

До
ВШ Членів УНС - Передплатників „Свободи"

Грудень, 1982

Вельмишановні Члени - Передплатники!

Делеґати 30-ої Конвенції УНСоюзу схвалили підвищити ціну передплати „Свободи" для членів УНСоюзу із $7.80 на $15.00 річно, беручи під увагу значно збільшені видатки Видавництва на поштові оплати, газетний папір та інші кошти.

Схвалена 30-ою Конвенцією підвишка передплати входить в силу від 1-го січня 1983 року, або від чергової дати платности квартальних, піврічних чи річних вкладок. Значить, Ваші вкладки, які включають передплату „Свободи", платні від 1-го січня 1983 року, або від чергової дати платности на квартальних, піврічних чи річних ставках після 1-го січня 1983 року, будуть збільшені на $7.20 у річному відношенні; $3.60 піврічно, $1.80 квартально та 60 центів місячно.

Така сама підвишка передплати "Свободи" зобов'язує і всіх тих членів УНС, які платять цю передплату окремо від своїх вкладок, висилаючи їх прямо до адміністрації „Свободи".

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

Нові ціни передплати для членів:
$15.00 річно, $7.50 піврічно, $3.75 квартально, $1.25 місячно.

Завваг відносно Фінансового департаменту не можна закінчити без признання для пані Уляни Дячук за її ведення цього департаменту. Вона, всеціло відданий урядовець УНС, не щадить часу і зусиль, щоб вчинити кожний день кориснішим для каси УНС.

Рекордовий департамент

Над працею в цьому департаменті наглядає наш головний секретар Володимир Сохан. Його знання забезпеченевого оформлювання та потреб наших членів можуть викликати тільки похвалу.

Пан Сохан має до діла із понад 450 відділовими секретарями та з ними всіми вдержує особистий зв'язок. Кожному з них він та його департамент дає швидку, вмілу і чемну послугу. Зміни в членстві не є одинокою роботою, за яку п. Сохан відповідальний. Щоденне листування і особистий зв'язок зі секретарями, зв'язок з нашим актуарієм і організаторами, вдержування статистик і протоколи всіх засідань Головного Екзекутивного Комітету і Головного Уряду, участь у вишкільних курсах нових секретарів і організаторів та постачання специфічної і точної інформації секретарям і організаторам є навантаженням його щоденної праці. Своєчасні перевірка і прийняття подань нових членів із швидкою висилкою секретарям супровідних грамот є його сильною стороною.

Наше членство користає з такої пильної служби нашого рекордового секретаря, п. Володимира Сохана, якому належиться подяка і вдячність від усіх, до кого це відноситься.

Організаційний Відділ

Щоб запевнити постійний ріст в усіх інших активностях, УНС мусить вести свою забезпеченеву діяльність, впливи з якої він інвестує у вартісних паперах і гіпотечних позичках, а прибутки з того він використовує для виконання своїх зобов'язань супроти своїх членів та для фінансування нашої участи в усіх національних і культурних зусиллях. Завдяки цим інвестиціям та зібраним вкладкам, УНС може не тільки виплачувати зобов'язування своїм членам, але також брати участь та збільшувати свої активності в нашій і для нашої української громади.

Видячи, що УНС є в клопоті із організуванням нових членів, Головний Екзекутивний Комітет почав від скликання спеціяльного засідання Головного Уряду, що відбулося у вересні 1978-го року з метою з'ясувати причини трудношів, що їх ми зустрічали. Ми також бажали встановити, що можна зробити для поліпшення ситуації.

Співпраця, яку ми мали з боку членів Голового Уряду, була похвальна. Звіт, що його приготовив Спеціяльний Організаційний Комітет, був багато трудніший до виконання, ніж до написання. Це довело до заангажування Олександра Данька на теренового організатора, але це затруднення не дало таких наслідків, як бажалося.

Від часу, як у квітні 1979-го року приїхав до З'єднаних Стейтів Валентин Мороз, наші організаційні зусилля почали підупадати, як деякі члени Головного Уряду почали зосереджуватись на захисті політичної партії, з якою вони були зв'язані. Добро УНС стало другорядним. Інтереси УНС уже не були головними для цих членів Головного Уряду.

Наш Екзекутивний Комітет протягом чотирьох років свого урядування намагався підшукати і затруднити обласних організаторів для допомоги нашим секретарям і організаторам в організаційних завданнях. За виїмком спеціяльного організатора для Філядельфії і околиці, наші зусилля в цьому відношенні були безуспішні. Наші відділові секретарі є і залишаться на деякий час у майбутньому головною силою в нашому організаційному апараті.

Для збільшення суми забезпечення ми започаткували програму студійних позичок, яка, як виглядає, не викликає більшого зацікавлення серед наших членів та яка мала обмежений успіх. Кляси Р-20, Ціле Життя і Е-20 дальше найбільш популярні в програмі забезпечування, але інші кляси, що їх пропонує УНС, не менш побажані. Проте, вони не мають попиту серед наших членів. Як у 1974, так знову і в 1978-му році, Пенсильванія була стейтом із більшою кількістю членів УНС, ніж будь-який інший стейт. У роках 1978-1981 та з допомогою повночасового організатора, Пенсильванія потрапила задержати своє першенство.

Протягом часу, що охоплений цим звітом, вартість Окружних Комітетів УНС для нашої організації стала під знаком запиту. Початково це був твір Головного Уряду, встановлений на допомогу Головному Екзекутивному Комітетові. Якщо Окружні Комітети не повернуть до свого первісного призначення, себто організації нових членів та координації братських активностей, може зайти потреба реорганізації теперішніх Окружних Комітетів. Треба буде встановити нове тіло, згідно з побажаннями Головного Уряду і Головного Екзекутивного Комітету, для допомоги в наших організаційних зусиллях. Окружні Комітети не сміють існувати на рахунок Головного Уряду і Головного Екзекутивного Комітету, як політичне знаряддя для сприяння політичним цілям будь-якого угрупування в рамках УНС.

Турбуючись постійно справою нового членства, УНС заангажував фірму Джеймс Баллю і Ко. для виготовлення проєкту програми, яку треба б виконувати для оживлення наших організаційних зусиль та збільшування їх з року на рік. Між його багатьма вартісними пропозиціями є така, щоби головного організатора ангажувати,а не вибирати. Він займав би свій пост тільки так довго, як довго виявляв би відповідний організаційний хист та мав організаційні успіхи. Значить, його не вибирали б делегати на конвенції на цілу каденцію. Це мало б увійти в життя в 1986-му році.

Незалежно від програм, що їх ми встановимо, дві справи видаються преважливими для досягнення наших щорічних членських квот:

1. Ми мусимо збільшити вишкіл наших секретарів так, щоб вони могли більш належно виконувати їхі обов'язки секретарів і організаторів; та

2. Ми мусимо найняти та скріпити вишкіл спеціяльних організаторів на не-повний, чи на повний час, щоб виконувати наші річні квоти нових членів. Уже для самого втримання існуючого стану нашого членства ми мусимо організувати 4,000 нових членів кожного року. Це покривало б наші нормальні річні втрати в наслідок смерти та виплати дозрілих грамот і згрошевлення грамот.

Стейт Ню Йорк покарав наш Союз гривною в сумі 500 долярів за те, що ми не вибрали ліцензій для тих організаторів, які вписують понад 25 нових членів річно. Таких організаторів треба було зголошувати, починаючи вже від 1974-го року. Тому то ми перевірили справу зголошування всіх наших організаторів та ствердили, що таке переочення існувало у випадках в інших стейтах. Отже, ми швидко зголосили всіх таких наших секретарів, чи організаторів, де це було потрібне.

Recording Department

The work in this department is being supervised by our Supreme Secretary Walter Sochan. His knowledge of underwriting and needs of members can only evoke praise.

Mr. Sochan deals with over 450 branch secretaries and keeps in personal contact with all of them. He and his Recording Department render prompt, efficient and courteous service all of the time. Changes in membership are not the only work that Mr. Sochan is responsible for. Daily correspondence and personal contact with secretaries, contact with our actuary and organizers, keeping statistics and minutes of all meetings of the Supreme Executive Committee and of the Supreme Assembly, participation in training courses of new secretaries and organizers, and furnishing of specific and exact information to secretaries fill his daily workload. Timely screening and accepting of membership applications with the accompanying new certificates being promptly mailed to the secretary are his forte.

Membership stands to gain from such diligent service on the part of the Recording Secretary, Mr. Walter Sochan, to whom thanks and gratitude are owed by all concerned.

Organizing Department

To assure continued growth in all other activities, the UNA must conduct its insurance business, proceeds from which it invests in bonds and mortgages, interest from which it uses to fulfill our obligations to our members and to finance our participation in all national and cultural fields of endeavor. Because of these investments and the dues it collects, the UNA is able not only to fulfill its obligations to our members, but also to participate in and increase its activities in and for the Ukrainian community.

Seeing that the UNA was in trouble with its membership drive, the Supreme Executive Committee started with a special meeting of the Supreme Assembly, which was held in September of 1978, in order to determine the reasons for the difficulties we encountered. We wanted to find out what could be done in order to remedy the situation.

The cooperation that we had from the members of the Supreme Assembly was most commendable. The report rendered by the Special Organizing Committee was quite more difficult to implement than to write. It led to the hiring of Alexander Danko, as a field organizer, whose hiring did not work out as desired.

From the time Valentyn Moroz came to the United States in April 1979, our membership effort seems to have slackened off as the thought of some members of the Supreme Assembly began to be centered on the protection of the political party with which they were affiliated. The good of the UNA became secondary. The interest of the UNA no longer was paramount in the minds of these members of the Supreme Assembly.

Our Executive Committee has endeavored throughout the four years of its administration to find and hire field organizers to aid our secretaries and organizers with the organizing task.

With the exception of a special organizer for the Philadelphia area and vicinity, our efforts in this respect have been unsuccessful. Branch secretaries are and will for some time to come, remain the paramount force in our organizing apparatus.

In order to increase the amount of insurance sold, we have entered into a scholarship loan program which does not seem to be of much interest to our members and which has met with limited success. Class P-20, Whole Life and E-20 continue to be the most popular of the programs being sold, but other plans that are being offered by the UNA are no less desirable. They are, however, not in demand with our members. As in 1974 and again in 1978, Pennsylvania was the state with more members of the UNA than any other state. During the years 1978-81, with the help of a full-time organizer, Pennsylvania managed to maintain this lead.

During the period for which this report is being rendered, the value of the UNA District Committee to our organization has become questionable. Originally this was a creature of the Supreme Assembly set up for assistance of the Supreme Executive Committee, unless the District Committees return to their original purpose of organizing new members and coordinating fraternal activities, the present District Committees may have to be reorganized. A new body will have to be set up in accordance with the wishes of the Supreme Assembly and the Supreme Executive Committee to be used in aid of our organizing efforts. District Committees must not exist at the expense of the Supreme Assembly and the supreme Executive Committee as a political tool to further the political aim of any groups within the UNA.

Being continually concerned with new membership, UNA has retained James Ballew & Co. to draw up a program to be followed in order to revitalize our organizing efforts and to increase them from year to year. Among his many worthy suggestions is that our Supreme Organizer should become an appointed position. He will retain his position only as long as he shows adequate organizing skills and results, and that he not be elected by the delegates of the Convention for a definite term. Such would go into effect in 1986.

Regardless of the programs that we will institute, two things appear to be paramount if we are to reach our annual membership quotas.

1. That we must increase the training of our secretaries so that they may more properly fulfill their duties as secretaries and organizers; and

2. That we must hire and increase the training of special organizers, whether they be full time or part time, so that our annual membership quota is reached. In order that we may retain a status quo in our membership, we must organize 4,000 new members each and every year. This will cover our normal annual losses due to death, maturity paid up and cash surrender.

The State of New York fined our Association $500 for not having licensed those of our organizers who have signed up in excess of 25 new members annually. Reporting of such organizers or licensing them was to be done from 1974 on. We therefore reviewed the licensing of all our organizers and found that such an oversight existed in the cases of other states. We, therefore, promptly licensed all such secretaries or organizers where required.

Canada

As in the United States, so in Canada, we have been unable to find field organizers who would aid our Canadian branch secretaries. The Canadian terrain has barely been scratched and its potential is overwhelming. Field organizers appear to be the key to UNA growth in Canada. The Supreme Executive Committee will spare no effort in this regard.

The UNA Canadian office is now located in the home of Mr. Bohdan Zorych. Copies of all records as required by the Canadian government have been furnished to said office.

Канада

Як у З'єднаних Стейтах Америки, так і в Канаді, ми не могли знайти обласних організаторів, які допомагали б нашим канадським відділовим секретарям. Канадський терен заледве зачеплено і його потенціял величезний. Виглядає, що обласні організатори є ключем для росту УНС у Канаді. Головний Екзекутивний Комітет не жалітиме зусиль у цьому відношенні.

Канадська Канцелярію УНС тепер приміщена в домі п. Богдана Зорича. Копії усіх виказів, як це вимагає канадський уряд, доставлено до згаданої канцелярії.

УНС може почванитися, що Канада зорганізувала таку кількість нових членів і на такі суми забезпечення у вказаних роках:

(Гляди табеля в англійському тексті побіч)

У 1981-му році пересічна сума забезпечення канадських членів перевищувала пересічну суму забезпечення одного члена УНС взагалі тільки на 237.00 дол.

Головний Екзекутивний Комітет — і я певний, що це саме можна сказати про цілий Головний Уряд — був готовий до максимальної співпраці з нашими канадськими братами в усіх справах, скерованих на збільшення тієї ролі, яку УНС може відігравати в Канаді. Канадське Представництво мусить зі свого боку виконувати більше активну і рішальну ролю в наших активностях на канадській землі. Наступні роки будуть рішальні в потенціялі нашого росту. Очікуємо введення в дію організаційного пляну нашого Канадського Представництва.

„Свобода"

Праця „Свободи" традиційно належить до юрисдикції головного предсідника. Після відходу на емеритуру головного редактора Антона Драгана на початку нашої адміністрації в 1978-му році, редакційний штаб „Свободи" опинився в повній дезорганізації та в стані хаосу. На спеціяльному засіданні Головного Уряду у вересні 1978-го року вирішено прийняти ротаційну систему для встановлення, котрий із затруднених у „Свободі" редакторів найкраще надається на перебрання посту головного редактора. Кожний з наших редакторів виконував обов'язки головного редактора протягом 7-ох тижнів. Головний Уряд на своєму річному засіданні в травні 1979-го року вирішив назначити на головного редактора Василя Тершаковця. Ред. Тершаковець зрезигнував з цього посту з уваги на своє здоров'я і тоді обов'язки головного редактора ще короткий час виконував попередній головний редактор Антін Драган, який працював у „Свободі" понад 34 роки. Опісля на головного редактора „Свободи" був назначений Зенон Снилик, редактор „Українського Тижневика", і цю службу він виконує до теперішнього часу.

В нашому редакційному складі ми мали ряд змін і тепер, крім Зенона Снилика, як головного редактора, затруднені редактори: Володимир Левенець, Любов Коленська, Людмила Волянська, Тамара Кардашинець і на базі неповного часу д-р Володимир Душник і ред. Іван Кедрин Рудницький.

Свобода" має 12,146 передплатників, а „Веселка" 1,200.

У 1981-му році ми заплатили 431,000 долярів видатків за публікації більше, ніж одержали прибутку з „Свободи". За останні чотири роки ми маємо постійні річні збільшування у цих видатках. Як довго ми зможемо дозволити собі на продовжування таких видатків, це ще дасться бачити, бо наші публікації служать не тільки нашим членам, але також цілій українській громаді в Америці.

Я не є вдоволений теперішнім нашим редакційним штабом, який пише статті і заголовки, але забув за „гуску, яка несе золоті яйця". Не пишеться досить про УНС. Редактори кажуть, що вони мало знають про УНС, але що ще гірше, вони не стараються довідатися про УНС, не зважаючи на факт, що вони затруднені УНСоюзом 5, 10 чи більше років.

Наше устаткування було на висоті і, якщо було потрібно, ми його докуповували.

Працівників „Свободи", „Українського Тижневика" та Адміністрацію перенесено з другого поверху на т.зв. мезанін поверх. Ми віримо, що цей поверх краще служить нашим цілям і нове приміщення „Свободи" вможливлює її персоналові діяти справніше.

У 1980-му році ми закупили за 27,000.00 долярів пресу Оліветті для друку книжок. Початково ми натрапляли на труднощі в пошукуванні за відповідним друкарем, але тепер машина вже продукує задовільно.

„Український Тижневик"

Від січня 1981-го року „Український Тижневик" цілком відділено від праці „Свободи" і ним тепер завідує Романа Сохан Гадзевич. Їй допомагають Юрій Зарицький та Марта Коломиєць. Однаково, члени і не-члени УНСоюзу постійно висловлюють нам похвалу за зміст „Українського Тижневика". Багато вважають його за найкращу етнічну публікацію в англійській мові в Америці.

Пренумерата на „Український Тижневик" збільшилася тепер до 5,620, окремо від „Свободи".

З жалем треба згадати, що багато наших членів, включно із деякими членами Головного Уряду, не є передплатниками „Українського Тижневика", хоча його зміст різниться від змісту „Свободи". Новообраний Головний Екзекутивний Комітет повинен встановити нову програму для збільшення кількости передплатників до 10,000.

„Український Тижневик" становить зображення Української справи і УНСоюзу, яке важко перевершити.

Шукаєте за другим прибутком?
Станьте ОРГАНІЗАТОРОМ УНСоюзу
ПРАЦЯ НА ПОВНИЙ ЧАС, АБО НА КІЛЬКА ГОДИН.
Можете починати свою кар'єру, організуючи спершу свою родину і приятелів
За інформаціями пишіть до
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery St. • Jersey City N.J. 07302
Atten: Organizing Dept
або телефонуйте: (201) 451-2200 (Collect)
або (212) 227-5250

The UNA can boast that Canada organized the following number of new members and for given amounts of insurance in the years indicated:

1978	311 members for	$ 969,000.00 of new insurance
1979	359 members for	1,364,000.00 of new insurance
1980	305 members for	958,000.00 of new insurance
1981	343 members for	917,500.00 of new insurance

The average amount of an insurance policy written in Canada was:

1978	$3,115.00
1979	3,799.00
1980	3,140.00
1981	2,674.00

In 1981 the Canadian average policy exceeded the overall UNA average policy by only $237.

The Supreme Executive Committee, and I am certain that the same can be said about the entire Supreme Assembly, was willing to cooperate to the utmost with our Canadian brethren in matters which would tend to increase the role that the UNA can play in Canada. The Canadian Representation must on its own part play a more active and decisive role in our activities on Canadian soil. The coming years will be decisive in our growth potential. We look forward to seeing our Canadian Representation's organizing plan being put into action.

Svoboda

The Svoboda operations are traditionally under the jurisdiction of the president. Upon the resignation of Mr. Antin Dragan, the editorial staff of Svoboda was totally disorganized and in a state of chaos. The former Editor-in-Chief, Mr. Antin Dragan, resigned his position soon after the last Convention. At a special meeting of the Supreme Assembly held in September of 1978, it was resolved that a rotating system be adopted to determine which one of the editors employed by Svoboda is best suited to assume the position of Editor-in-Chief. Each of our editors served as Editor-in-Chief for a period of seven weeks. At the Annual Meeting held in May of 1979, it was resolved by the Supreme Assembly that Mr. Basil Tershakovec be appointed as Editor-in-Chief Mr. Tershakovec resigned his position because of his health. A short period of service by the former Editor-in-Chief, Mr. Antin Dragan, who had served for over 34 years, followed. Mr. Zenon Snylyk, editor of The Ukrainian Weekly, was then appointed Editor-in-Chief of Svoboda in which capacity he is serving at the present time.

We have had a number of changes in our editorial staff and at present we employ in addition to Zenon Snylyk as Editor-in-Chief, editors: Wolodymyr Lewenetz, Lubow Kolenska, Ludmyla Wolanska, Tamara Kardashinetz and, on a part time basis, Dr. Walter Dushnyck and Iwan Kedryn.

Subscribers of Svoboda number 12,146 and to Veselka, 1,200.

In 1981 we paid $431,000 for publication expenses over and above the income received from Svoboda operations. In the last four years we have showed a steady annual increase in such expenditures. How long we shall be allowed to continue with such expenditures remains to be seen, for our publication not only serves our membership, but also the entire Ukrainian community in America.

I am not pleased with our present editorial staff which writes articles and headlines but has forgotten about the "goose that lays the golden eggs." Not enough is written by them about the UNA. The editors claim to know little about the UNA, but what is even worse, make no effort to learn about the UNA regardless of the fact that they have been employed by the UNA for five, 10 or more years.

Our equipment has been kept up, and additional equipment has been purchased as needed.

The staff of Svoboda, The Ukrainian Weekly and the Administration Department have moved from the second floor to the mezzanine. We believe that the mezzanine floor serves our purposes better, and the new location of Svoboda personnel enables it to operate more efficiently.

In 1980 we purchased an Olivetti Press for printing books at a cost of $27,000. At first we encountered difficulties in finding a suitable printer, but now the machine is producing satisfactorily.

The Ukrainian Weekly

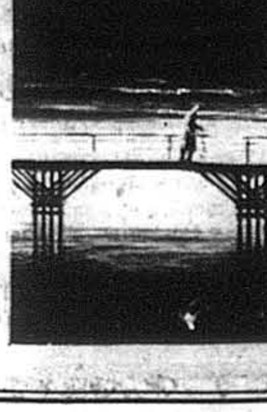
The Ukrainian Weekly has been entirely separated since January 1981 from Svoboda operations, and Roma Sochan Hadzewycz is in charge. She's being aided by George Zarycky and by Marta Kolomayets. We are ever complimented by members and non-members of the UNA alike on the content of The Ukrainian Weekly. It is regarded by many as the best ethnic publication in the English language in America.

Subscriptions to The Ukrainian Weekly have increased to 5,620, although readers are still billed separately.

It is sad to admit tnat a lot of our members, including some members of the Supreme Assembly, are not subscribers to The Ukrainian Weekly, even though its content is different from Svoboda. The newly elected Supreme Executive Committee must adopt new promotional programs to raise the number of subscribers to 10,000.

The Ukrainian Weekly presents an image of the Ukrainian cause and of the UNA that is hard to beat.

У видавництві „СВОБОДА" появилася давно очікувана, найбільш ходова і найбільш читабельна книжка
ВОЛОДИМИР БАРАГУРА
КАЛИНОВИЙ МІСТ
збірка споминів — розповідей із дитячих років у Немирові, із життя учнів Яворівської гімназії в 1922-28 рр.
Мистецьке оформлення Зеновія Онишкевича
220 стор., ціна: $12.00, порто $1.00.
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.
Замовляти:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Наукова конференція про русифікацію України

Конференція ця була вже давно запланована Комісією Культури і Науки УККА і її підготовлювано систематично і поволі. Вона відбулася успішно в суботу, 4-го грудня ц.р. у головній авдиторії Високої педагогічної школи Ратґерського університету в Ню Бранзвику, Н.Дж.

Було заплановано шість доповідей для різних аспектів російщення з участю таких професорів: д-р Марія Овчаренко, д-р Микола Богатюк, д-р Іван Головинський, д-р Дмитро Штогрин, д-р Володимир Стойко і д-р Микола Чировський. З рамени Комісії Культури і Науки організацію конференції очолив голова Комісії, проф. Семен Вожаківський. Конференцію проводив проф. М.Чировський. Присутніх на обох сесіях, ранній і пополудневій, було біля 60 осіб.

Доповіді почалися в 9:30 год. вранці. Тому що проф. М.Овчаренко через випадок не змогла приїхати, предсідник ранньої сесії прочитав переслану коротку змістовну її доповідь про „Російщення української мови в УССР". У доповіді підкреслені різні засоби російщення декретами, заборонами, зрусифікованими словниками, засмічуванням мови русизмами тощо.

Другу доповідь виголосив проф. В.Стойко на тему „Вживання і надуживання науки історії в Українській ССР". У ґрунтовно обробленій темі провідною думкою було підкреслення постійного підбудовування, навіть засобом фальсифікації і самозаперечення, ідеї тяглости процесу для злиття росіян, українців і білорусів в один „совєтський народ", з домінуванням російської мови, культури і, розуміється, російського народу.

Останньо наголошується роля центральної влади (Москви) у здійснюванні цього процесу злиття. Різні совєтські історики змінювали свою історичну інтерпретацію подій згідно з урядовими напрямними для прискорення совєтизації, чи в дійсності цього русифікаційного процесу, в якому мав би втопитися український народ.

Відповідно до цієї тенденції совєтська історіографія приготовляє інтерпретацію початків Руси і сполучає початки Києва з 60-річчям створення СССР для закріплення своєї теорії про злиття совєтських народів. Небагато істориків, як, наприклад, М.Брайчевський, відважилося відступити від цієї лінії.

Проф. Д.Штогрин говорив про „Русифікацію культури в Українській ССР". У знаменито документованій доповіді д-р Штогрин доказував проґресивну русифікацію наукових видань, бібліотек, бібліотечних матеріялів, високих шкіл, наукових кадрів, послідовного перемішування українського з російським, щоб здезорієнтувати народ і приготовити його до сприймання в Україні російського як свого.

Доповідач довів зменшування українського друкованого слова і збіднення бібліотек в Україні в каталогованих матеріялах книжок і журналів українською мовою. Русифікація тут наглядна.

Після доповідей були запитання і відповіді, що допомогли вияснити деякі деталі.

Від 12 год до 2-ої по полудні—обідова перерва. Під час обіду учасники конференції дискутували над прослуханими доповідями та обговорювали біжучі події в громаді і Церкві.

Д-р І. Головінський виголосив першу доповідь у пополудневій сесії на тему „Русифікація у психологічних студіях і педагогіці на Україні". Його доповідь була дуже цікава і основно підготована. Доповідач доказував обмосковлювання у цих ділянках, переводжене послідовно і безоглядно. Видання журналів і книжок у з цих ділянок у переважаючій більшості російською мовою, і тільки по прізвищах психологів можна здогадатися, чи вони українці, чи росіяни.

В зовнішньому світі створюється враження, що є тільки суцільна „совєтська" психологічна наука, що в деякому відношенні досягає дуже високого рівня, але про внесок українських психологів в цю ділянку науки немає навіть згадки, тим більше, що всі матеріяли видані переважно російською мовою.

П'яту доповідь про „Економічну експлуатацію України і обмосковлення економічної науки" виголосив проф. М.Богатюк. Доповідач докладно доводив існування експлуатації України Москвою ще за царських часів, цитуючи різні матеріяли, а зокрема економістів як давніших, так і новіших. Господарська експлуатація йде різними шляхами—унапрямлюванням господарства України згідно з центральними потребами Москви вивозом хліба і сировини, забиранням українських капіталів, невстачальними інвестиціями в Україні; засобом невистачального відношення у міжнародній торгівлі тощо. Економісти в Україні змушувані доказувати неіснуючі користі для України через злуку з СССР.

Шосту доповідь виголосив проф. М.Чировський на тему „Українська Повстанська Армія як протирусифікаційний засіб". Здефініювавши поняття „русифікація", доповідач показав на конкретних прикладах, як боротьба УПА перешкоджала і сповільнювала русифікаційний процес, та як ця боротьба вплинула на довгу мету і, посередньо, на оборону української істини і шестидесятниками і дисидентами. Українська державність, за яку боролася УПА, була найбільшою запорукою проти русифікації.

Після доповідей були запитання і відповіді, які доповнили цілість.

При кінці всі доповідачі разом із учасниками конференції перевели поміж собою дискусію щодо окремих питанях, заторкнених у доповідях. Дискусія була на високому рівні. Слід підкреслити дуже підбадьорюючий факт, що серед присутніх було багато молоді, може, п'ятдесят відсотків.

На закінчення проф. Чировський зробив підсумки конференції, наголосив її успіх і високий рівень і подякував доповідачам за їхній науковий вклад, а присутнім—за участь. Голоси зі залі вказували на можливу доцільність повторення доповідей українською мовою правдоподібно, в Ню Йорку для нашої громади. Підкреслено також, що варто було б або ці доповіді, або інші, подібні своїм змістом і опрацюванням, виголосити в інших американських коледжах і університетах.

Всі доповідачі—це викладачі в американських високих школах. Проф. Н. Овчаренко і проф. Д.Штогрин викладають в Східньому Іллинойському університеті; - проф. І. Головінський—у Ратґерському університеті в Ню Джерзі; проф. В.Стойко—в Мангеттен коледжі в Ню Йорку; проф. М.Богатюк—у коледжі Ле Мойн у Сиракюзах, Ню Йорк; проф Н. Чировський—у Сітон Гол університеті в Ню Джерзі.

Присутній

Вісті з Брентфорду

Відзначення 40-річчя УПА та Листопадового чину в Брентфорді. На фото (зліва): д-р Іван Скрипух, промовляє д-р В. Бородач, о. І. Лещишин і посол Д. Блекбирн

Українська громада, згуртована при церкві св. Івана Хрестителя в Брентфорді, Онт., щороку традиційно відзначає окремими концертами, бенкетами або поминальними Богослуженнями—всі важливі роковини наших історичних подій.

Ініціятором наших відзначень є завжди місцевий Відділ Ліги Визволення України. У неділю, 17-го жовтня ц.р., українська громада Брентфорду відзначила 23-тю річницю дня трагічної смерти св.п. Степана Бандери. Отець парох І.Лещишин, у съслуженні дияконів, відправив окреме поминальне Богослужения. Сім прапорів, що їх тримали під час відправи представники місцевих товариств і організацій, символізували нашу громадську пошану і поклін замордованому Москвою провідному синові України.

У своїй патріотичній проповіді о. Лещишин пригадав і з'ясував геройську боротьбу нашого покоління за здобуття права нашого народу на свою державу. Св п. Степан Бандера, провідник цієї боротьби, стояв у передовому ряді цих провідних постатей, які були символом нашого національного змагу,—сказав о. парох у своїй змістовній проповіді.

Після цього в суботу, 13-го листопада ц.р., за ініціятивою брентфордського Відділу Ліги Визволення України, а зокрема його голови Василя Вівчарука, український Брентфорд окремим бенкетом відзначив 64-ті роковини Листопадового Зриву та 40-річчя постання Української Повстанської Армії.

Відкриваючи святковий бенкет, Василь Вівчарук, голова брентфордського Відділу ЛВУ, попросив д-ра Івана Скрипуха, перебрати функції майстра церемонії бенкету. Д-р Скрипух попросив о. Лещишина провести вступну молитву. Після цього присутні проспівали канадський національний гимн, а д-р Скрипух представив гостей за головним столом, де сиділи: С.Кришталь, голова „Соняшників", о. диякон Р. Бей, Пазя Ґалан, голова місцевого Відділу ЛУКЖ, В.Вівчарук, голова Відділу ЛВУ в Брентфорді, мґр В.Бородач, Д. Блекбирн, посол до федерального парламенту, о. І. Лещишин, Л.Скрипух, аранжер танцювального гуртка „Україна" в Брентфорді, Р.Ґіллес, посол провінційного парламенту, Ганя Піх, голова молодіжної організації, панство Г. Н. Хитрі , Г. Піх, голова церковного комітету.

Не завели українського Брентфорду також і наші приятелі зі сусідних місцевостей і відділів ЛВУ, а саме : Ю.Богдан, Кембридж О. Манько—Кіченер, М.Шекало—Ватерфорд, а Гемілтон репрезентували Крамар та голова КУК Стецько.

Після вечері, що її приготовили членки з місцевого Відділу ЛУКЖ під проводом п-і Ґут, реферати про Листопадовий Зрив і про УПА прочитали мґр В.Бородач українською, а інж. Н Хитра—англійською мовами. Короткі слова побажань склали обидва посли; промовляли коротко П. Ґалан і Ганя Піх.

В мистецький частині бенкету учениці танцювальної школи „Україна" з Брентфорду вправно виконали танок „Вечерниці". Хореографічні виступи танцюристів на протязі довгих літ відбуваються у нас , в Брентфорді, під мистецьким проводом Лідії Скрипух, яку останньо заступає в потребі Т. і Христина Дисяки.

У противагу учнівським виступам, група старших танцюристів бравурним темпом виконали популярного „Гопака", за що танцюристи зібрали гарячі оплески признання публіки.

Учні брентфордської „Рідної Школи"—Ева Бущак, Надя, Оксана й Люба Пушкарі з Михасем Когутом добре продеклямували гуртом поему Ю.Шкрумеляка „Дрімає калина".

Дуже цікавою й симпатичною появою на брентфордській сцені були виступи мішаного хору „Дніпро" з Гемилтону під проводом Нілі Ґеник-Березовської у фортепіяновому супроводі Євгенії Паверс.

У першій частині хор виконав пісні „Дзвонять дзвони", „Ой, з-за гори високої" й пісню „Про Україну". В другій частині програми хор проспівав пісні „Бистра вода", „Накрила нічка" й „За тебе, Україно".

Гемилтонський хор „Дніпро"—це відносно нова в нас сусідська поява. Ця співацька група у своїй цілості презентується елеґантно, хоча дуже скромно. „Дніпро" може з успіхом виступати на кожній сцені української громади. Треба поґратулювати Н.Ґеник-Березовській за організування такої співацької групи. Хор „Дніпро" закінчив свій виступ бравурним заспівом українського національного гимну „Ще не вмерла Україна".

У кінцевому слові о. Лещишин, підсумовуючи цілість мистецької програми бенкету, у зворушливих словах поґратулював усім, хто причинився до успіху нашого бенкету, а зокрема до цього причинився своїм виступом хор „Дніпро".

Признанням української громади Брентфорду були букети квітів, які діти вручили Нілі Ґеник-Березовській та Лідії Скрипух за підготову й переведення мистецької програми бенкету.

Майстер церемонії д-р Скрипух, як завжди, дуже успішно провів програму. Мені зокрема хотілося б подякувати д-рові Скрипухові за подання пресових звітів в англомовну пресу Брентфорду про наш бенкет і святкування важливих українських роковин.

Зорганізування телевізійного рекордування всієї мистецької програми бенкету з рефератами й промовами та передача її на місцевій телевізійній сітці—це вже особистий успіх д-ра Скрипуха, за який йому належиться наш громадський потиск руки.

Василь Бородач

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи", англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

Листа ч. 20

Відділ 25 УНС „Свобода" Джерзі Сити	100.00
Д-р Р.Смик, Коул Сити	50.00
Д. Витвицька, Ню Йорк	25.00
Р.Смук, Чикаго	25.00
Р.Бриттан, Бронкс	15.00
Н.Крук, Бруклин	12.00
М.Тарнавський, Моравія	12.00
А.Данилюк, Данденонг Австралія	10.00
Й.Куляс, Клівленд	10.00
Г. Николишин, Дейтон	10.00
І.Пацай, Голливуд	10.00
Д.Черевик, Вінніпеґ	10.00
А.Педа, Даннеморе	9.00
П.Бойко, Парма	8.10
С.Сивик, Равнд Лейк	8.00
Р.Кучкуда, Відд. 133	7.80
О.Бачинський, Ст. Ленард	7.00
М. Слюсарчук, Дітройт	6.00
Ю.Паш, Відд. 47	5.40
І.Винцовят, Бингамптон	5.00
о. Г.Вроблевський,	5.00
Фріленд	5.00
М.Гулагроцька, Маямі Біч	5.00
Г.Лозинський, Чикаго	5.00
А.Матушевська, Фляшінг	5.00
Я.Оленський, Сомервіл	5.00
В.Данець, Нюарк	4.20
Х.Касюхнич, Ст. Катаринс	4.20
о. О.Гарбузюк, Елмгирст	4.00
Л.Казієвич, Дітройт	4.00
О.Кузів, Васндот	4.00
І.Кухаришин, Едмонтон	4.00
М.Слук, Рочестер	4.00
С.Теслюк, Філядельфія	3.20
В.Батринчук, Відд. 352	3.15
П.Залуга, Дітройт	3.15
І.Казевич, Дітройт	3.15
К.Василькевич, Ґрінсбирг	3.00
Д.Кучкуда, Веніс	3.00
М.Перейма, Ля Саль	3.00
Е.Рокіський, Вейн	3.00
В.Дуцилович, Відд. 375	2.85
Н.Краснозоний, Відд. 133	2.70
Е.Грицик, Ембридж	2.20
Т.Гусяк, Бруклин	2.20
Г.Мартинів, Норт Порт	2.20
Д.Михайлів, Менвіл	2.20
Е.Панасюк, Трентон	2.20
В.Цюпа, Рочестер	2.20
І.Баланецький, Дельтона	2.00
А.Варчак, Йонкерс	2.00
Д.Головатий, Пітсбург	2.00
М.Горішний, Джерзі Сити	2.00
П.Ґімбаржевський, Вікторія, Б.К.	2.00
Й.Даньківський, Відд. 375	2.00
Ґ.Дуткевич, Торонто	2.00
З.Жолнерчук, Стівенсвіл	2.00
І.Казієвич, Дітройт	2.00
П.Капітула, Йонкерс	2.00
А.Качала, Олд Бридж	2.00
А.Кухарська, Міннеаполіс	2.00
Р.Лазарчук, Дітройт	2.00
І.Літинська, Виндсор	2.00
М.Малинівський, Рочестер	2.00
В.Матковський, Фордс	2.00
Й.Постоловський, Дірборн	2.00
М.Свербинський, Бентон Гарбор	2.00
Я.Седлярчук, Баффало	2.00
М.Сивий, Карнеґі	2.00
В.Паскі, Дітройт	2.00
П.Хомицький, Чикаго	2.00
Д.Цап, Бриджпорт	2.00
А.Цвях, Асторія	2.00
Р.Юшкевич, Дітройт	2.00

В НІЧ з 31-го грудня на 1-го січня 1983 року в стейті Ню Джерзі буде вже обов'язувати: закон, яким леґальний вік для вживання алькоголічних напитків буде 21 років, а не 19 років.

Округа УНС...

(Продовження зі стор. 1)

ного Комітету, а відтак у своїй промові заторкнув всі ділянки праці цілости Союзу. Він поінформував про загальний стан членства Союзу, про видавництво „Свобода", звернувши увагу на те, що від січня 1983 року ціна щоденника „Свобода", згідно з ухвалою останньої Конвенції, буде виносити 15 долярів за річну передплату, а не 7.80 доляра, як тепер. С.Гавриш інінформував про Оселю Союзівка, про Українську Будівлю—союзовий Дім, в якому всі поверхи вже виренотовані. При тому він пригадав, що боргові забов'язання є далі актуальні і члени можуть закупити в Союзі їх на високих відсотках. Говорячи про користі для членів з УНСоюзу, доповідач навів кілька фактів, згадавши між іншим, що лише в одному 1982 році Союз виплатив 45,000 долярів для 147 студентів—стипендистів.

Після доповіді С.Гавриша було ряд запитів, а відтак відбулася конструктивна дискусія, у якій слово забирали: Дмитро Загводський, Микола Дубик, Степан Колодруб, Степан Івасєчко, Анна Саган і М.Муха. Дискутанти заторкнули різні справи, як, наприклад, злука Українського Народного й Українського Братського Союзів, роздор в українській громаді, організаційні справи; були докори за непоміщення прізвища проф. д-ра Альберта Кіпи під фотографією, яка була поміщена в „Свободі" з нагоди відзначення 6-ої річниці створення Української Гельсінкської Групи, де він був перекладачем для ген. Петра Григоренка. У дискусії були також заторкнені кляси союзового забезпечення. Відповідь дискутантам дали С.Гавриш і А.Гарас.

Намічуючи плян праці на останні тижні року, присутні секретарі вирішили докласти всіх зусиль до того, щоб квота Округи була виконана на 100 відсотків. Як „завдаток" на виконання квоти голова округи А.Гарас передала головному організаторові 10 аплікацій нових членів. Присутні також вирішили, щоб у наступному 1983 році заходом Округи відбувся секретарський курс, як також святочно відзначити 90-річний ювілей щоденника „Свобода".

Відтак голова Округи висловила подяку всім присутнім за участь у нарадах, які слід назвати конструктивними, а відтак запросила до перекуски, яку приготовила Управа 147-го Відділу, а саме: Анна Саган голова, і Катерина Гуцайлюк, секретарка. За смачну перекуску присутні відспівали „Многолітствіє" для членок 147-го Відділу.

В Чикаґо...

(Продовження зі стор. 1)

вищ, зокрема його середовища.

Після жвавої дискусії і запитів, Вердоляк обіцяв, що на 22-го січня мейор міста прибуде в українську околицю. Він особисто перегляне справу затримки побудови мешканевого будинку для українських пенсіонерів та подасть, щоб офіційною резолюцією міської ради українську околицю було названо „Юкрейнієн виллeдж" (українське село).

Вердоляк заявив, що він завжди радо прибуде до українців, коли до нього звернуться, і радив, щоб українці користали з його допомоги й ослуг, та в потребі, щоб йому помагали.

Після зустрічі створено Комітет для перевибору Джейн Бирн на посадника Чикаґо. До комітету ввійшло біля 40 осіб. У справі приєднаня до комітету та зголошення до праці слід звертатися до Олега Сацюка, Євгена Андруоа , д-ра Павла Надзікевича, Зенона Форовича або Бориса Антоновича.

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. Єфрозини Федьків
зложили 50.00 долярів
на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
Борис і Дзвінка ЗАХАРЧУКИ

В ч. 236 в посмертному оголошенні про
бл. п. інж. Анатоля Яросевича
між підписаними членами родини, через недогляд, не подано
племінниця: БОГДАННА ГНАТКІВСЬКА з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ і родиною.
За помилку перепрошуємо. РОДИНА

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. інж. Анатоля Яросевича
зложили 50.00 дол.
на будову УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ в Ню Йорку
д-р Святослав і Стефанія ШЕРЕМЕТИ

Крім квітів на свіжу могилу Дорогого Кузена
сл. п. інж. Анатоля Яросевича
зложили 50.00 дол.
на потреби ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ в Ню Йорку
Д-р Дмитро і д-р Марія ЯРОСЕВИЧІ

Замість квітів на свіжі могили
НАШИХ ДОРОГИХ ЧЛЕНІВ РОДИНИ
сл. п.
Михайлини (Федів) Ставничої,
Івасі (Федів) Лудзак
та Лідусі (Гречанник) Джентайль
ЖЕРТВУЄМО 370.00 ДОЛ.
на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД
І. ФЕДІВ, М. ІВАНИЦЬКИЙ, Е. і І. ФЕДІВ,
Х. БЛАЖЕНКО, Е. і Б. ТИТЛА,
і П. і С. ДРОЗДОВСЬКІ

Відділ Українського Патріярхального Товариства в Ню Йорку складає Родині щирі співчуття та подяку за жертву.
УПРАВА

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ (ОМУС)

повідомляє всіх своїх Членів, Прихильників театрального мистецтва і всю Українську Громаду в діяспорі, що вшановуючи 30-ту річницю смерти Корифея Української Сцени актора, режисера і першого голови ОМУС

сл. п.

ВОЛОДИМИРА БЛАВАЦЬКОГО

будуть відправлені

в суботу, 8-го січня 1983 року

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ та ПАНАХИДИ

в таких Українських Католицьких Церквах США і Канади:

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — Катедра Непорочного Зачаття — год. 7-ма вранці;
АСТОРІЯ, Н. Й. — Церква Чесного Хреста — год. 9:30 вранці;
ДІТРОЙТ, Міш. — Церква Непорочного Зачаття — год. 7:45 вранці;
ТРЕНТОН, Н. Дж. — Церква св. Йосафата — год. 9-та вранці;
ТОРОНТО, Канада — Катедра св. Йосафата — год. 8-ма вранці;
ЕДМОНТОН, Канада — Катедра св. Йосафата — год. 8-ма вранці
та в РИМІ і у ЛЬВОВІ.

УПРАВА ОМУС

КОМІТЕТ ПОБУДОВИ ПАМ'ЯТНИКА
бл. п. Митрополитові Київському і всієї України
ВАСИЛЕВІ ЛИПКІВСЬКОМУ

щиросердечно вітає всіх Українців

З ВЕЛИКИМ ПРАЗНИКОМ

Різдва Христового і з Новим 1983 Роком

Нехай БОЖЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ буде завжди з ВАМИ.

Одночасно складаємо найщирішу подяку всім Жертводавцям і віримо, що Українська Громада, будучи вірна ідеям відродження рідної української церкви, буде й дальше щедра своїми пожертвами, щоб у 1983 році закінчити будову пам'ятника. Пожертви, які є звільнені від федеральних податків просимо надсилати на

METROPOLITAN LYPKIVSKYJ FUND No. 760
ST. ANDREW'S FEDERAL CREDIT UNION, So. Bound Brook, N.J. 08880

Комітет

Найкращий подарунок на свята —

видання **Української Вільної Академії Наук** *з українського мистецтва.*

Наукова докладність і багатство ілюстративного матеріялу.

КАТЕДРА СВ. СОФІЇ у КИЄВІ

Текст **Олекси Повстенка** англійською і українською мовами, 466 ст., коло 300 ілюстрацій. Ціна в твердій оправі 30 ам. дол.

Книга висвітлює архітектуру, скульптуру, малярство і особливо мозаїки Софійського собору, перлини українського мистецтва XI століття, і простежує зміни від часу побудови до середини нашого століття.

ВАСИЛЬ ГРИГОРОВИЧ КРИЧЕВСЬКИЙ
ЖИТТЯ І ТВОРЧІСТЬ

Текст **Вадима Павловського,** з англійським резюме. 222 ст., 185 ілюстрацій, чорно-білих і кольорових. Ціна в твердій оправі 25 ам. дол.

Синтетична праця про піонера Українського національного стилю першої половини нашого сторіччя в архітектурі, декоративному мистецтві, графіці, видатного маляра, творця державного герба Української Народної Республіки, автора проєкту грошей УНР.

Замовляти в українських книгарнях або безпосередньо в Академії:

Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S.
206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025

Замовлення, надіслані до Академії, виконуються негайно по одержанні чека або грошового переказу. Кошти пересилки оплачує Академія.

УКРАЇНСЬКА НАУКА І УКРАЇНСЬКИЙ ГРІШ в УКРАЇНСЬКИХ РУКАХ — ЗАПЕВНЕННЯ УСПІХУ. ЖЕРТВУЙТЕ НА УКРАЇНСЬКУ ВІЛЬНУ НАУКУ ЧЕРЕЗ ФУНДАЦІЮ УВУ.
UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує О. Твардовський

КИЇВСЬКЕ „ДИНАМО" — ВІЦЕЧЕМПІОН СССР

Київ „Динамо" — Москва „Динамо" 2:1
Київ „Динамо" — Москва „Спартак" 1:2
Київ „Динамо" — Тбилісі „Динамо" 5:1
Київ „Динамо" — Єреван „Арарат" 3:2

У цих останніх змаганнях українські футболісти здобули 8 точок, але до осягнення чемпіонату їм забракло дві точки, що їх вони втратили у зустрічі в Києві 8-го листопада ц.р. при участі 61,500 глядачів.

Пишучи рецензію про цю гру, Д.Александренко започаткував її такими реченнями: „... Людина ступила на скуту кригою річку і почала переходити до протилежного берега. Вона перестрибвала через тороси і ополонки, просуваючись до мети. А коли до берега лишилося три кроки — опинилася у воді...".

На протязі сезону київляни займали 5 - 6 місця, тому що мали менше відбутих ігор та декілька програних в часі, коли шість кращих змагунів були влучені до збірної СССР до виступів на чемпіонаті світу в Еспанії. Після повернення ця шістка була вичерпана і щойно в кінцевій фазі прийшла до себе, і дружина почала вигравати. Одначе, зазнавши вже згаданої поразки, київляни здобули звання віцечемпіонів, вони теж вже раніше здобули чашу імперії, що треба уважати за черговий великий осяг українського футболу в СССР.

Цікаво, що змагання чемпіонів вперше в своїй історії здобули білоруські футболісти з клюбу „Динамо" Мінськ. Російський клюб „Спартак" Москва зайняв третє місце. Усі інші російські клюби опинилися між 7 і 15 місцем на усіх 18.

Склад київського „Динамо": Чанов, Балтача, Олефіренко, Сорокалет, Дем'яненко, Думанський, Лозинський, Буряк, Баль, Блохін, Хлус, Євтушенко, Безсонів, Яковенко, Журавльов. Тренером був В.Лобановський.

Кінцевий показник табелі ігор Вищої Ліги СССР

	Точки	Ґолі
Мінськ „Динамо" Білорусія	47	63:35
Київ „Динамо" Україна	46	58:25
Москва „Спартак" Росія	41	59:35
Тбилісі „Динамо" Грузія	41	51:47
Єреван „Арарат" Вірменія	38	50:47
Ташкент „Пахтакор" Узбекістан	36	42:38
Ленінград „Зеніт" Росія	33	44:41
Москва „Торпедо" Росія	32	36:33
Дніпропетровськ „Дніпро" Україна	32	34:38
Одеса „Чорноморець" Україна	32	30:36
Москва „Динамо" Росія	31	42:52
Харків „Металіст" Україна	30	32:34
Кутаїсі „Торпеда" Грузія	30	39:45
Донецьк „Шахтар" Україна	29	42:57
Москва ЦСКА (Армія)	29	41:46
Баку „Нефтчі" Азербайджан	27	42:63
Краснодар „Кубань" Кубань	27	37:48
Алма-Ата „Кайрат" Казахстан	24	34:56.

Дві останні дружини випадають до 1-ої Ліги, а на їх місце входять Вільно „Жальгіріс" Литва і Кишинів „Ністру" Молдавія (в цьому клюбі виступало п'ять змагунів українців, що їх усунув новий тренер росіянин з львівських „Карпат").

До речі, львівські „Карпати" під проводом тренера росіянина Самаріна зайняли в кінцевому показнику табелі ігор І-Ліґи СССР десяте місце.

Гаківка

Київ „Сокіл" — Воскресенськ, Росія 4:2
Київ „Сокіл — Москва „Крила Рад" 3:3
Київ „Сокіл"— Горкий „Торпедо" Росія 2:2

Після цих трьох змагань київський „Сокіл" займає у показнику табелі ігор четверте місце після ЦСКА (Армія), „Динамо" Москва і „Спартак" Москва, відповідно 35, 30, 26 і 24 точки.

Я — УКРАЇНЕЦЬ

Я — українець. Народився і до 18-ти років жив у Білій Церкві. Закінчив школу, придбав робітничу професію, став другорозрядником з боротьби. Військову службу проходив у Мінську, тут одружився, тут народилися і виросли мої діти. Тут став чемпіоном СССР й світу. Білорусія — моя друга Батьківщина. І коли йдеться про братерські зв'язки між Україною і Білорусією, про спортову дружбу, у мене є всі пістави говорити, що я син цього братерства і цієї дружби.

З розповіді про спортову Білорусію.
Олександер Медвєдь, семиразовий чемпіон світу, триразовий олімпійський чемпіон, почесний громадянин міста Мінська.
„Спортивна Газета" ч. 134
11-10-1982

Стрільба

Каракас, Венесуеля. — Минулого місяця тут проходили чемпіонати світу в стрільбі. З бойової довільної рушниці на 300 метрів лежачи, переможцем вийшов українець Віктор Данильченко з Києва, який здобув з 600 можливих 593 точки. Це — рекорд Европи й світу.

З жінок у стрільбі з пневматичної рушниці на 10 метрів 40 пострілами двократна чемпіонка Европи, 19-річна українка Леся Леськів зі Львова здобула віцечемпіонат з 387-ма точками. Вона вийшла другою теж у стрільбі в малокаліберному стандарті, здобувши 577 точок. Крім них, у складі збірної СССР виступало троє інших стрільців з України і усі вони разом здобули 22 точки, в тому числі 15 золотих. Збірна СССР здобула усіх 64, з цього 34 золоті медалі.

Лідія Семенова — міжнародний ґросмайстер

Конґрес Світової Шахової Федерації (ФІДЕ) надав це звання відомій українській шахістці з Києва, яка, як відомо, братиме участь в змаганнях за чемпіонат світу.

(от)

SPECIAL CHRISTMAS RATES

25% off

regular price of one year's subscription to The Ukrainian Weekly

$3.75 for UNA members (regularly $5)

$6 for non-members (regularly $8)

Give the yearlong gift to your family, friends, colleagues — or yourself.

Please send The Weekly as a gift to:

Name
Address
City State Zip

UNA member: ☐ yes ☐ no

In addition, send The Weekly to me:

Name
Address
City State Zip

UNA member: ☐ yes ☐ no

☐ Bill me.
☐ Payment enclosed.

Mail to: THE UKRAINIAN WEEKLY
30 MONTGOMERY ST.
JERSEY CITY, N.J. 07302

Offer expires January 15, 1983. New subscriptions only.

СПЕЦІЯЛЬНА НАГОДА ДЛЯ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ:
ПОДВОЇТЬ СВОЄ ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН!

ХТО МОЖЕ ПОДВОЇТИ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ?

Всі теперішні члени УНСоюзу у віці 0 до 65 років.

ЯКИЙ ПЛЯН ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЖНА ВИБРАТИ?

У віці 0 до 60 років можна вибрати один із плянів життьового або вивінувального забезпечення.

У віці 61 до 65 років тільки грамоти на ціле життя кляси W.

ЯКІ ВКЛАДКИ ТРЕБА БУДЕ ПЛАТИТИ?

Висота вкладок за ці нові грамоти буде відповідна до вибраної кляси та теперішнього віку члена.

НА ЯКУ СУМУ МОЖНА НАБУТИ ГРАМОТУ?

На суму рівну теперішньому забезпеченню члена в УНСоюзі, або меншу. Мінімальна сума, що її можна набути, це $1,000.

ЧИ ТРЕБА ПРОХОДИТИ ЛІКАРСЬКІ ОГЛЯДИНИ?

Аплікації приймає Головна Канцелярія УНСоюзу без лікарських оглядин. Тільки у випадку ствердження недомагань чи недуги вона може зажадати доповнення аплікації висідом лікарських оглядин.

Увага! З цієї нагоди можна скористати тільки до 31-го ГРУДНЯ 1982-го року

В справі цього забезпечення просимо звертатися до секретарів Відділів УНСоюзу. Коли бажаєте одержати аплікації та додаткові інформації про це забезпечення з Головної Канцелярії УНСоюзу, перешліть свою адресу (по-англійськи) до

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
P.O. Box 17a ■ Jersey City, N.J. 07303

(Ім'я та прізвище)

(Число дому та вулиця)

(Місцевість, стейт чи провінція, поштовий код)

Львів...

(Продовження зі стор. 2)

Хоч усі спроби порозуміння з поляками в передвоєнних роках не вдалися і хоч поляки ламали всі обіцянки і закони, українська політична думка дозріла вже до висновку, що треба спустити завісу на кров'ю политу українсько-польську минувшину, зокрема треба забути зло, що його українці зазнали від відродженої в нашому сторіччі Польщі, бо невідхильною передумовою відзискання і збереження української держави є спільний з поляками та іншими поярмленими Москвою народами протимосковський і протикомуністичний фронт. Суперечка за те, чи більшим ворогом українства є московський імперіялізм чи комунізм — суто теоретична . Політичний реалізм диктує рахуватися з реальною дійсністю нинішнього дня і плянувати майбутнє; минуле належить до історії, до наукових дослідників. На превеликий жаль, польська політична думка залишилася в цьому пункті позаду української. Широкі кола польського суспільства однаково в Польщі, як на еміграції є або явно ворожі українцям, або неприхильні і несвідомі потреби спільного з українцями політичного фронту. Такі осередки польського політичного ревізіонізму, як паризька „ Культура" і деякі польські професори університетів в Америці й Канаді, як Зандич, Дзєвановскі , Камінскі , Ґрос, все ще не мають великого і вирішного впливу на загальну польську громадську думку. Але саме українські і польські науковці, які розуміють сутнє значення римської мудрости, що „гісторія ест маґістра віте" — розпочали спільними науковими конференціями творити атмосферу, пригожу для зміни настроїв, зміни підходу до цілої великої проблеми Польщі й України, при великих заслугах проф. Потічного в Канаді й ініціятиві НТША. Наука не висить в повітрі і вона залежна від політичних умовин. Знову ж політика, мудра політика, мусить спиратися на здобутках науки, бо інакше це не політика, а політиканство. Маймо надію, що розвиток української вільної науки і зріст числа українських професорів у високих школах вільного світу, які не цураються української тематики, спричиняться не тільки в теорії, але й у практиці до ліквідації існуючого анальфабетизму чужинецького, в тому числі американського світу щодо проблематики Сходу Европи, і що так само Прометеївська ідея дійде врешті до умів і сердець також поляків. „Польща впала та й вас роздавила", - казав геніяльний поет, мудріший за політиків. Не тільки інтелектуальна верхівка українців, але й навіть широкі кола нашого суспільства схильні вже до створення з поляками спільного антимосковського й антикомуністичного фронту. Трудність в тому, що — як заявив недавно Роналд Реґен, — щоб танцювати танґо, до того треба двох. Вивчення правди про минуле є ділом істориків, витягнути з тієї правди висновки до конкретної дії — це діло політиків. Українська політична думка зробила величезний поступ що стосується українсько-польської проблематики. На превеликий жаль, маємо теж одночасно аж надто багато доказів власного політичного примітивізму. Будьмо оптимістами, що переможуть таки політична культура і розум.

Інтернаціоналізм...

(Закінчення зі стор. 2)

тівок", — пише Дзюба. На його думку навіть у такій галузі, як плекання народно-пісенних надбань, панує однобічність і недбальство. Замість того, щоби плекати українську народну пісню в усьому її багатстві й розмаїтті, кілька тих самих пісень лунають день і ніч з року в рік аж доки кінець-кінців не надокучать."

Політика керівних кіл Совєтського Союзу в царині музичної культури з її, цієї політики, проявами національної нетерпимости і великодержавного шовінізму дивує і вражає з особливою гостротою. Бо саме музика, як ні одна інша ділянка людських дій, це мистецтво в найвищій мірі інтернаціональне, близьке і доступне кожному. Творчість Баха, Бетговена, Шопена, Ґріґа, Дворжака, Бартока зрозуміла усім без потреби перекладання з мови в мову. Знову ж історія музики на протязі довгих віків налічує численні приклади міжнародного зрозуміння й єднання, яким національні різниці і державні кордони були чужі. В цьому аспекті шкідливість згаданої культурної політики виявляється ще виразніше і яскравіше.

За ворогами інтернаціоналізму в Совєтському Союзі не треба довго шукати: вони там, де робляться основні рішення про напрям і мету культурної праці. Вони там, звідки виходять присуди про надання культурі одного народу становища упривілейованого і панівного і про втримування культурних виявів інших народів у стані підрядному й обмеженому. Говорення про рівноунікальний і рівнонеповторний вклад різних народів у спільну культурну скарбницю — слова гарні, але порожні.

Ей, ухнєм!

(Закінчення зі стор. 2)

мові сучасної доби поряд з такими хльосткими термінами, як „вкáлывать", є ще й „трьоп", „трепаться". В перекладі на нашу мову — плести нісенітниці, базікати казнащо.

Оце, бачте, таку „дискусію" й підняла „Литературная газета". Звичайнісінький „трьоп". І марно чекати від нового генерального секретаря якогось начала нових начал. І ніякого кінця старих гасел не буде. Лишиться „ей, ухнем!"

А хто не буде згодний „ухати", може й на Колиму ухнути, як за „добрих" сталінських часів.

І в цьому також не буде нічого нового....

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ФУТРА — КОЖУХИ

Ціни знижені на всі кожухи.

Шиємо зі шкір французьких, еспанських, англійських й американських — готові і шиємо на міру.

Маємо на складі гарні футра з мінків й інших шляхотних шкір по цінах, знижених на 50%.

ЗАПРОШУЄМО:

GOLTEX CO.

14 — 1st Avenue ■ New York, N.Y. 10009

відкрито 7 днів — 9-5-та по пол., понеділок до суботи 10-4:30 по пол. в неділю

По інформації прошу тел. "collect" — (212) 533-7236
У святочний час закриро від 25-го грудня 1982 року до 8-го січня 1983 року.

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЇЛ БОРИС, член УНС Відд. 441 ім. Тараса Шевченка в Тандер Бей, Онт., помер 12-го жовтня 1982 року на 83-му році життя. Нар. в Язениці Руській, Україна. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку дружину Катерину і брата Івана. Похорон відбувся 15-го жовтня 1982 року на цвинтарі Мавнтенвю в Тандер Бей, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!
Дмитро Заневич, секр.

ТЕКЛЯ ПІНЯЗЬ, член УНС Відд. 466 ім. Івана Франка в Брентфорді, Онт., померла 14-го жовтня 1982 року на 81-му році життя. Нар. 1901 року в селі Голгоче, повіт Підгайці, Галичина. Членом УНС стала 1959 року. Залишила в смутку двох племінників, Івана Влізло і Івана Синькова, трьох кузинів, Сою Костик, Катю Монах і Петра Борика та численних приятелів в Чикаго і в Ню Джерзі. Похорон відбувся 18-го жовтня 1982 року на цвинтарі св. Йосифа в Брентфорді, Онт. Канада.

Вічна Їй Пам'ять!
Петро Крутиголова, секр.

КЕРОЛ АННА ФОС (Крушальницька) член УНС Відд. 488-го в Фінікс, Аріз., померла 27-го жовтня 1982 року на 41-му році життя. Нар. 14-го жовтня 1941 року в Ню Йорку, Н.Й. Членом УНС стала 1941 року. Залишила в смутку чоловіка Карла, доньок Мішель і Крістен, батьків Михайла і Софію Крушальницьких.

Вічна Їй Пам'ять!
Я.Бакович, секр.

АНДРІЙ САМПАРА, член УНС Відд. 45-го Т-ва „Любов" в Філядельфії, Па., помер 28-го жовтня 1982 року на 74-му році життя. Нар. 21-го лютого 1908 року у Філядельфії, Па. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку дружину Джозефіну, дочку Ілейн Мекірлейн, сина Юрія, трьох внуків Похорон відбувся 1-го листопада 1982 року на Українськім католицькім цвинтарі св.Марії в Монтгомері, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Микола Пришляк, секр.

МИХАЙЛО ДУДРА, член УНС Відд. 204-го в Ню Йорку, Н.Й., помер 31-го жовтня 1982 року на 69-му році життя. Нар. 16-го листопада 1912 року в Джерзі Сити, Н.Дж. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку дружину Дарію. Похорон відбувся 5-го листопада 1982 року на цвинтарі Ферфілд Меморіял Парк в Стемфорді, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

СТЕПАН СЛОБОДЮК, член УНС Відд. 170-го Т-ва „Січ" в Джерзі Сити, Н.Дж. Помер 3-го листопада 1982 року на 63-му році життя. Нар. 12-го квітня 1919 р. в Нюарку, Н.Дж. Членом УНС став 1979 року. Залишив у смутку сестру Емілію Литвин і шваґра Вілліяма Литвина, дві племінниці і п'ять племінників. Похорон відбувся 8-го листопада 1982 року на цвинтарі Воскресіння в Піскатавей, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
В.Білик, секр.

ІВАН КІЛМАН, член УНС Відд. 342-го Т-ва „Запорозька Січ" в Картереті, Н.Дж., помер 8-го листопада 1982 року на 81-му році життя. Залишив у смутку дружину Катерину, три доньки, Марію Ґорга, Ольгу Куртяк і Розу Принаду.

Вічна Йому Пам'ять!
Єлисавета Погода, секр.

МИКОЛА Ю.СОРОКА, член УНС Відд. 486-го в Сан Франсіско, Каліф., помер 24-го вересня 1982 року на 68-му році життя. Нар. в 1914 році в Гарбіні, Манчурія. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку дружину Евгенію. Похорон відбувся 27-го вересня 1982 року на Сербськім цвинтарі у Сан Франсіско, Ка.

Вічна Йому Пам'ять!
Христина Блищак, секр.

Д-р ОСИП БОЙКО, член УНС Відд. 418-го ім. Б.Хмельницького в Торонто, Онт., помер 10-го жовтня 1982 року на 70-му році життя. Нар. 1912 року в Телячім, пов. Підгайці, Зах. Україна. Членом УНС став 1954 року. Залишив у смутку дружину Олену, дочку Таню Мельник і Дану. Похорон відбувся 13-го жовтня 1982 року на цвинтарі Парк Ловн, Торонто.

Вічна Йому Пам'ять!
Іванна Мельник, секр.

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003
По дарунки на свята — всі спішіть до АРКИ. БАГАТО нового!

МАЙБУТНІСТЬ У ПЕНСІЙНОМУ ВІЦІ у С. В. ФЛОРИДІ!
Зростаюча околиця близько українського релігійного центру св. Андрія і культурного центру.

NICK & ELOISE POPOVICH
Realtor-Associate/Broker-Salesman
Hotline phone: 1-813-629-3179

TARAS BARABASH
Realtor-Associate
Eves: 1-813-625-0011

RANDOL REALTY, INC., REALTOR
3221 Tamiami Trail
Port Charlotte, Fla. 33952
625-4193

ПЕРШОКЛЯСНА ПОСІЛІСТЬ
ПОЛОЖЕННЯ, КОНДИЦІЯ, ЦІНА
80 x 125 ft. площа, положена при водній дорозі судноплавства до Golf of Mexico; дім — 3 спальні, род. кімната, вітальня, їдальня, город, частинно огороджений. Головно — спокій. Влаштовано зі смаком. Телефонуйте — огляньте. RA No. 4025
Call day or night: 1-813-629-3179.
Будівельні парцелі — 80 x 125 при вулицях з тротуарами. $2,300 і більше, деякі з умовами сплати.

Любов Коленська
ДЗЕРКАЛА
НОВЕЛІ
Ціна: $13.00 з пересилкою.
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ДЕРМАТОЛОГ
J. BARAL, M.D.
245 East 63rd Street
New York, N.Y.
Tel.: (212) 355-2828
Лікування всіх шкірних і венеричних хвороб, пересадження волосся.
Приймаємо тільки за попереднім домовленням. Говоримо також по-польськи і по-німецьки.
Приймаємо Medicare.

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — відома солідна фірма
CYPRESS HILLS MONUMENTS
ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ
Walter Bielanski
К. М. КАРДОВИЧ
Constantine M. Kardovich
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332
Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.
Miami, Fla. (305) 653-5861
На бажання і для вигоди клієнтів, радо заїдемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

FUNERAL DIRECTORS

SENKO FUNERAL HOME
213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.
(212) 388-4416

HEMPSTEAD FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I.
(516) 481-7460

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568